

ATPAŽINK SAVĄJĄ DIENĄ IR JOSIOS ŽINIĄ

 Labą rytą, bičiuliai. Dar minutėlę pastovėkime.

Brangus Dieve, kai mes šioje gyvenimo grūstyje ir bruzdesyje sustojome kelioms akimirksmams ar valandėlėms, ką Tu bebūtum mums numatęs: šlovinti ir garbinti Tave, pamokslauti Tavo Žodį, geriau pažinti Tave, — dėl to mes ir susirinkome ši rytą. Dėkojame Tau, Dieve, nes čia yra žmonės, kurie pasiruošę, kurie atėjo pasiruošę klausytis. Nepaisant aplinkybių ir laiko, kuriame mes gyvename, jie vis dar tiki. Ir mes dėkojame Tau už juos.

² Dieve, mes dėkingi Tau už Tavo didžią gydančią jėgą, už Tavo Žodžio pažadus. Kaip dega mūsų širdys, kai mes girdime šiuos liudijimus! Visokios nelaimės buvo užgriuvę žmogaus sūnus! Tu, Tavoji malonė ir galia, ir Tavuoju pažadu jie buvo išgydyti. Ir štai jie čia liudijantys, šlovinantys Dievą. Mes dėkojame Tau už tai.

O dabar teišgirstame mes šiandien Žinią, kurią Tu numatei mums šiai valandai. Ir kai skaitysime Tavo Žodį, duok mums supratimą to, ką perskaitėme. Tebūnie Tavo valia visur, prašome to Jėzaus Vardan. Amen.

Galite sėsti.

³ Man ypatingai malonu būti čia ši rytą. Esu labai laimingas dėl jūsų visų. Ir Brolis Woodsas, Brolis Royus Robersonas, daugelis kitų brolių atsidavę dirbo paskutines dvi dienas, kad būtų kondicionuojamas oras šiame pastate, nes praeitą sekmadienį jie matė, kaip jūs kentėjote. Jie turėjo truputį pinigų bažnyčios išde, triūsė ir pajungė tai, kad jūs gerai jaustumėtės, tai pinigai, kuriuos jūs aukojate, kad galėtumėte sėdėti ir klausyti Žinios. Šiandien daug vėsiau, nei tuomet. Taigi, mes dėkingi Dievui ir jums, žmonės, už šią puikią progą.

⁴ Džiaugiuosi. . . Brolis Royus Bordersas lyg ir norėjo likti gale ši rytą. O aš jam sakiau, kad pasiimtų kėdę ir atsisėstų čia su šiais tarnautojais, bet jis to nepadarė. Kaip visi žinote, Brolis Bordersas atstovauja mus šioje srityje. Man taip malonu, kad čia yra Brolis Bordersas ir daugelis kitų tarnautojų, bičiulių.

⁵ Savaitę aš—aš mažčiau ir pasakiau: “Kai nuvyksiu ten sekmadienį, susipažinsiu su kiekvienu tarnautoju, kiekvienu žmogumi”. Paskui, kai atvyksti čia, tu taip įsijauti į Žinią, kad tiesiog beveik viską užmiršti, štai kaip būna.

⁶ Na, aš turiu vykti atgal į Arizoną. Turiu grįžti ateinantį pirmadienį, po savaitės, atgal į Tucsoną, nuvežti vaikus į

mokyklą. O po to aš grįšiu. Žmona turi nuvykti ten iš anksto, pradėti . . . užregistruoti vaikus, dvi savaites prieš prasidedant pamokoms. O aš paskui čia trumpam grįšiu.

⁷ Dabar man atostogos. Kaip žinote, pamokslavau nuo gruodžio: sausi, vasari, kovą, balandį, gegužę, birželį ir liepą. Na, jei Dievo valia, ir nebus kokio ypatingo kvietimo, šiuo metu aš— aš— aš ilsėsiuos, atostogausiu. Važiuosiu medžioti. Ir aš. . .

⁸ Na, o jei Viešpats pašauks mane kažkur kitur, tuomet šiems dalykams vietos nebus. Visuomet pirmiausia Dievas. Ir aš noriu, kad Jis būtų pirmiausia, ir jūs norite, kad Jis būtų pirmiausia. Bet tuo atveju, jei nebus tam tikro kvietimo, ir tokia bus Jo valia, tuo aš dabar užsiimsiu porą kitų mėnesių, važiuosiu medžioti, na, ilsėsiuos. Aš. . .

⁹ Jūs nesuvokiate, pasaulis niekuomet nesupras, per ką aš turiu pereiti. Suprantate? Tai tokia įtampa. Nenuostabu, kad Viešpats, vaikščiodamas su Savo mokiniais, sakė jiems: “Eikite į nuošalią vietą ir truputį pailsėkite”. Matote? Ir aš su kiekviena diena vis labiau tai suprantu, ypatingai, kai mano dienų skaičius šioje žemėje didėja, suprantate. Nes aš senstu, jūs tai suprantate. Jūs girdite, mūsų pastorius taip pat sako “amen” į tai. Jis, mes suprantame, jog peržengę penkiasdešimtmetį, esame nebe jaunuoliai. Dabar turime truputį laiko.

¹⁰ Mes tokie dėkingi už girdėtus liudijimus. Vakar žmona buvo pas p. Wood, atvyko žmonės iš Alabamos, iš kažkur ten ir pasakojo apie didelius dalykus, Viešpaties darytus susirinkime, kaip buvo išgydytas mažas vaikelis, ir kitus dalykus. Ir tiek daug dalykų, ak, pririnktų daug laiko juos išpasakoti.

¹¹ Be to, taip pat turiu prisiminti, kad. . . Manau, kažkas iš jų man sakė, kad Sesuo Larson buvo čia du sekmadienius su kūdikėliu. Aš nežinojau, bet manau, kad tai buvo jos vaikaitis, kaip jie sakė, galbūt iš Čikagos atvežtas pašventimui. Ta dama mums buvo labai maloni, ir mes dėkingi jai. Ji atsivežė kūdikėlį iš Čikagos pašventimui. Ji galėjo jį pasiimti trumpam, manau, pašventimui, bet ji suinteresuota, kad šis vaikas būtų pašvestas Viešpačiui. Taigi, jei Sesuo Larson nori, kol kalbu, ar neatneštų to kūdikio šiam pašventimo tarnavimui.

¹² Galbūt tuo momentu, kol ji ruošiasi, aš— aš noriu pasakyti, kad šis buvo sunkiausias Pamokslas, kuriam stengiausi pasiruošti, iki vakarykščio vakaro. Visą savaitę aš įeidavau į kambarį, stengdamasis nekreipti dėmesio į skambučius ir visa kita, valandą stengdamasis, kad kas nors ateitų į galvą. Ir įėjęs, aš— aš negalėjau netgi. . . Mano galva buvo tuščia. O vakar nuėjau į rūsį. Maniau, kad bus pernelyg karšta, todėl nusileidau į rūsį ir prisėdau tenai. Mėginau atsiversti savo Bibliją ir paskaityti, bet užmigau. Paskui atsikėliau, atsigėriau vandens, stengiausi supurtyti save, išėjau laukan, vaikščiojau aplink, prisėdau ant laiptelio.

¹³ Kažkas važiavo pro šalį, pamatė mane be marškinių, sėdinti ant laiptų; buvo šitaip karšta. Jie pamojavo. Nežinau, ar jie mojo... Kažkas, galėjo būti kas nors iš vietinių, iš miesto, o galėjo būti kas nors iš bažnyčios, pamojavo man. Aš—aš buvau toks susimąstęs, aš—aš atsitiktinai žvilgtelėjau į pravažiuojantį automobilį. Pamojavau.

¹⁴ Praeitą vakarą sėdau į automobilį ir patraukiau link Charlestowno, mėgindamas kažką išgauti. Viešpats, rodėsi, norėjo man kažką pasakyti, bet aš... Šėtonas stengėsi atsistoti man ant kelio, sulaikyti mane nuo to. Todėl aš pamaniau: “Ką gi, jei jis taip daro, aš tiesiog lūkuriuosiu, toliau lauksiu, belsdamasis į duris, kol Jis atidarys”. Na, o visai neseniai, truputį po septynių širyų, kėliausi išties anksti.

¹⁵ Vakar buvau truputį sunegalavęs, mėginau... Valgiau kukurūzus, kurie ne per labiausiai patiko skrandžiui, buvo labai karšta, ir aš—aš mėginau pasprukti nuo to. O—o paskui ši rytą, apie aštuonias, atsiverčiau Raštą ir apstulbau. Vėl pažvelgiau į Raštą, ir vėl Jis mane apstulbino. Sekiau Tai Rašte, pabaigiau vos prieš kelias minutes. Gali būti, jog tai yra Viešpaties Žinia mums ši rytą, tai, ką šėtonas stengėsi sulaikyti.

Sese Larson, ar atnešite čia tą mažylį? [Brolis Branhamas pašvenčia kūdikį. Tuščia vieta juostoje—Red.] Dieve, būk su jais ir padėk jiems.

¹⁶ Na, aš laikiau jus praeitą sekmadienį, dvi dienas ir manau... ar du tarnavimus: ryte ir vakare, tai jums buvo sunku. Supratau, kad tai... Kai kurie iš jūsų turi taip toli keliauti ir nenuieiti į darbą, ir taip toliau. Taigi, jei mes išvažiuosime sekmadienį, pirmadienį, savaitei, aš pranešiu apie kito sekmadienio tarnavimą, Viešpaties valia, na, nebent tikintieji norėtų likti vakarui. Matote, kad tai... Čia jūsų tiek daug!

Pasižiūrėkime, kiek jūsų liktų šiam vakarui, vakariniame tarnavime? Na, o kurie už kitą sekmadienį, pakelkite ranką, ateinantį? Nagi, beveik vienodai. Oh! [Kažkas sako: “Vienodai, broli!”—Red.] Kaip sakote? [“Tegu būna abu kartus.”] Oh! [Brolis Benas Bryantas sako: “Ir šįvakar, tegu būna abu.”] Na, na, Benai! [Brolis Branhamas juokiasi.]

¹⁷ Žinia, kurią gavau ši rytą, yra ilga, bet aš—aš tiesiog nežinau, kaip... Suprantu, paprastai aš padėdu nuspręsti bažnyčioje, bet čia, jei jūs pastebėjote, aš pasakiau: “Nebent bus daromas įrašas”. Suprantate? Taigi, tai yra įrašoma. M—hm. Todėl galbūt pasistengsime sugrįžti abu kartus, ši vakarą ir kitą sekmadienį, taigi, jei tokia bus Viešpaties valia, suprantate. Na, o jei nepaklausysite pamokslo šią savaitę, tuomet atvykite kitą sekmadienį.

¹⁸ Man nepatinka, kad jūs turėsite dukart atvykti, tačiau jaučiu, kad turime nebedaug laiko. Ir atminkite, laikas bėga,

nebeilgai turėsime šią galimybę. Suprantate? Atminkite, kai kas įvyks. Arba mus sustabdys įstatymas, arba šėtonas praeis ir išsklaidys jus. Visuomet taip būdavo. Suprantate? kažkas įvyks, todėl branginkime kiekvieną minutę, kai esame kartu.

¹⁹ Na, o dabar tiems, kurie turi grįžti namo: šį vakarą bus taip, kaip praeitą sekmadienio vakarą, turiu tik trumpą Žinią. Na, o jei jūs norite įrašo, ką gi, mes jums, žinoma, atsiųsime juosta, jei jums reikia vykti namo. Arba ne, pamokslausiu šį vakarą, jei Viešpats norės.

²⁰ Vakar ar užvakar užsirašiau nedidelį Pamokslą, brūkštelėjau iš atminties apie kai ką, ir tai jau nuo seno. Vis dėlto, yra du Pamokslai. Tai lyg ir tarpinis, vienas yra “Prakiurusi cisterna”, o kitas — “Pasėjus vėją, pjauti audrą”, tiesiog Evangelinis Pamokslas. Šį rytą mokymas. Taigi, šį vakarą kalbėsiu arba “Pasėjus vėją, pjauti audrą”, arba “Prakiurusi cisterna”.

²¹ Na, šį rytą, dabar noriu skaityti iš Šventojo Rašto.

Ar jums patogu? Pasakykite: “Amen”. [Tikintieji sako: “Amen”—Red.] Gerai.

Dabar norėčiau, kad savo Biblijose atsiverstumėte kartu su manimi Ozėjo knyga, tie, kurie nori perskaityti. Ir perskaitykime kelias eilutes iš 6-to pranašo Ozėjo knygos skyriaus.

Atsistokime.

²² Brangus Dieve, mes neverti paimti į rankas šią Knygą, nes skaitėme Raštuose, kad joks žmogus Danguje ar žemėje, ar po žeme nebuvo vertas, negalėjo paimti tos Knygos, net pasižiūrėti į Ją. O, ir štai atėjo Tas, kuris buvo nužudytas kaip avinėlis; Jis paėmė tą Knygą, nes Jis buvo vertas, ir Jis nuplėšė Antspaudus. Ir mes šį rytą tikimės, kad Jis atskleis reikšmę to, kas parašyta Knygoje, nes tai yra Atpirkimo Knyga. Visa, kas atpirkta, ten įrašyta. Tesurandame savąją vietą širyt laike, kuriame mes gyvename. Prašome to Jėzaus Vardan. Amen.

Eikime, sugrįžkime pas Viešpatį: jis mus sudraskė — jis ir pagydys; jis sumušė — jis ir aptvarstys.

Jis atgavins mus po dviejų dienų, trečią dieną pakels, kad gyventume jo akivaizdoje.

Pažinkime, stenkimės pažinti Viešpatį: kaip aušra jis pasirodys ir ateis pas mus kaip lietus, kaip vėlyvas ir ankstyvas lietus į žemę.

“Ką darysiu tau, Efraimai? Ką darysiu tau, Judai? Jūsų gerumas kaip rytmečio migla, kaip rasa, kuri greitai išnyksta.

Aš tašiau juos per pranašus, žudžiau savo burnos žodžiais: tavo teismai yra kaip nušvintanti šviesa.

Aš noriu gailėstingumo, o ne aukos, ir Dievo pažinimo labiau, negu deginamųjų aukų.

Jie kaip žmonės sulaužė sandorą: jie—jie buvo man neištikimi.

Gileadas yra piktadarių miestas, suteptas krauju.

Kaip tykojanti žmogaus plėšikų gauja — tokie yra kunigai, kurie žudo pritardami: ir . . . elgiasi bjauriai.

Izraelio namuose mačiau baisių dalykų: ten paleistuvauja Efraimas, Izraelis susitepęs.

Tau, Judai, taip pat paruošta pjūtis, kai parvesiu savo tautos ištremtuosius”.

²³ Viešpatie Jėzau, per Savo Šventąją Dvasią pasemk iš To kontekstą, kurį numatei, nes toliau laukiame iš Tavęs. Jėzaus Vardan. Amen.

²⁴ Na, o mano tema ši rytą yra *Atpažink savąją dieną ir josios Žinią*.

Matome iš praeito sekmadienio pamokos, kai dėstėme *Trimitų šventę*. Ir noriu atkreipti jūsų dėmesį, nagi, į Izraelio laiką—laiką Dievo laikrodyje.

²⁵ Šiandien pabūsime sekmadieninės mokyklos pamokoje, nes noriu, kad jūs suprastumėte ir atpažintumėte laiką, kuriame gyvename. Mes tiesiog esame prie pabaigos, kaip matote. Ir todėl jūs turite žinoti tą valandą ir laiką, ir ženklą, ir Žinią, kurią turite priimti.

²⁶ Na, kaip pradėjome praeitą sekmadienį. . . Mes kalbėjome apie tai, kad pamokslausime apie Trimitus, paskutinius Septynis Trimitus iš Biblijos. Ir aš pats galvojau, kad jie išsiverš kaip ir Antspaudai. Bet pastebėjau, kad atsiveriant kiekvienam iš jų, vyko didžiulis dalykas.

Ir kai pamokslavome *Septynis Bažnyčios laikotarpius*, tai buvo taip tobula, Pati Šventoji Dvasia nusileido tarp mūsų ir tai patvirtino, tai buvo laikraščiuose, išnešiojo po visą šalį, parodė tai mėnulyje, danguje ir mums prieš savaites, mėnesius buvo tobulai parodyta, kaip tai įvyks. Čia, maldykoje, Jis tai pateikė. Čia. . . tuo laiku Jis su tuo supažindino. Mėnulyje ir saulėje Jis tai parodė. Ir tuometiniame tautų išsidėstyme Jis su tuo supažindino; kai Romos hierarchija išvyko į Palestiną, manoma, jog ten apsilkė pirmasis popiežius, nuo tada (jie tvirtina), kai Petras buvo popiežiumi. Na, tai buvo didžiulis dalykas!

²⁷ Taigi, mes matome, kad anksčiau Septyni Antspaudai slėpė visas paslaptis.

Aš nesupratau, kad braižau ant lentos Bažnyčios laikotarpius. Visai. Dievas žino. Tiesiog pagal regėjimą aš juos braižiau. Nežinodamas, kad Dievas po metų ir šešių mėnesių patvirtins tai danguje mėnuliui, ir kad tai pasklis valstybiniuose laikraščiuose. Aš to nežinojau. Nežinojau, kad

įvyks paslaptingas mėnulio užtemimas, kad pavaizduotų šį Laodikėjos laikotarpi.

²⁸ Na, laikraščiuose rasite tik šešis laikotarpius. Tai dėl to, kad Laodikėjos bažnyčia buvo visiškai užtemdyta. Jei jūs pastebėjote dvasinį pritaikymą, kai Dievas parodė tai danguje. Kai aš parodžiau tai čia, žemėje, palikau mažytį tarpelį, kaip matote, tik mažulytį šviesos tarpelį. Tai kaip tik prieš Išrinktųjų iššaukimą nuo žemės, dėl to patalpinau tai septintajame laikotarpyje. Tačiau, kai Dievas padarė tai danguje, buvo pilnai užtemdyta, galbūt tai reiškia, kad paskutinis yra pašauktas iš Laodikėjos laikotarpio. Mes nežinome. Apie tai galėtų būti pamokslas.

²⁹ Na, vėlgi atkreipkite dėmesį: prieš Septynis Antspaudus net neįsivaizdavau, kad šitaip įvyks.

Čia, maldykloje, Jis kalbėjo apie tai ir nusiuntė mane į Tucsoną, Arizonoje, pasakydamas jums visiems, kas įvyks. Ir šiandien čia yra žmogus, kuris buvo tenai, matė, kaip tai įvyko, tiksliai taip, kaip čia buvo pasakyta, kad išvys, "Ateis septyni Angelai". Tuomet laikraščiai ir žurnalai išnešiojo tai po visą šalį: "Paslaptingas piramidės formos Šviesos ratilas", lygiai taip, kaip aš jums čia nupiešiau ir parodžiau. Pakilo nuo ten, kur stovėjo tie Angelai, pakilo trisdešimtį mylių, buvo dvidešimt septynių mylių pločio; ar dvidešimt septynių mylių aukščio ir trisdešimties mylių pločio, pamiršau, kaip ten buvo. Ir buvo matoma visur valstijose, virš Tucsono, Arizonoje, tiesiog ten, kur tai įvyko, tuo pačiu laiku.

³⁰ Matote, Biblija, Dievas nėra tiesiog... Tai nėra kažkas, mėginantis kai ką tau įpiršti, bet atskleisti tau tikrą dvasinį šios valandos kreipimąsi.

³¹ Ir paskui kita Žinia atvėrė Septynis Antspaudus, kurie atskleidė visas paslėptas Biblijos paslaptis, Doktrinas ir taip toliau. Kurias pasaulis šiandien smarkiai užsipuola, užsipuola Tai ir sako, kad Tai klaidinga, *taip, anaip*.

³² Neseniai čia, Arizonoje, sujungė juostas, mėgindami padaryti taip, lyg būčiau sakęs tokius dalykus, kurių aš nesakiau. Tik prisiminkite regėjimą dėl Arizonos! Biblijoje pasakyta: "Jums būtų daug geriau, jei ant kaklo užkabintų akmenį". O kitas dalykas: "Jei kas", – nors tai būtų pamokslininkas ar bet kas kitas, – "atims nors vieną Žodį nuo To, ar pridės nors vieną žodį prie To!" Žmonės, pridėdami savo aiškinimą prie Žodžio, tarytum Tai buvo pareikšta, stengiasi padaryti taip, lyg Tai sako kažką, ko aš nesakiau, ne mano Žodis; Tai Jo Žodis. "Kas pridės ar atims!"

³³ Ir tuomet regėjime mes matėme tuos pranašus sumišusius, kaip aiškinau jums, ko gero, prieš kelis sekmadienius. Bus visa tai. Aš pasakiau: "Laikykitės atokiai nuo to". Kol aš ginu tai,

Dievas negali kovoti. Bet leiskime Jam tai padaryti. Jis yra Tas, Kuris tuo rūpinasi. Suprantate?

³⁴ Na, praeitą sekmadienį pastebėjome, kad buvo . . . pamokslaujama apie šventės dienas. Tai buvo sekminių šventė. O tarp sekminių ir trimitų švenčių buvo ilgas laiko tarpas; kaip tik penkiasdešimt dienų tarp sekminių ir trimitų šventės. O penkiasdešimt dienų, na, *sekminės* reiškia “penkiasdešimt”. Buvo pėdų rišimas, ar nuėm- . . . Buvo atnešami pirmieji derliaus vaisiai. Ir mes suprantame, kad tuomet tie gamtiniai pirmieji vaisiai buvo simbolis, vaizduojantis pirmuosius Šventosios Dvasios vaisius, išlietus ant žmonių.

Be to mes išsiaiškiname, jog tos penkiasdešimt dienų buvo gautos pagonims, kuriuos “Dievas iššaukė iš pagonių Savo Vardan”, sekminių šventė. Ir mes ejome per tą ilgą sekminių šventę.

³⁵ Na, iš tikrųjų, per penkiasdešimt dienų bus kaip tik septyni sabatai. O septyni sabatai simbolizuoja Septynis Bažnyčios laikotarpius, kad būtų iššaukiama iš sekminių šventės, iš Sekminių, kad iššauktų žmones iš pagonių Jo Vardan.

Na, o pabaigoje tų septynių sabatų, kurios praėjo, turėjo būti Atpirkimo Diena, kuri yra Septyni Trimitai. O Septyni Trimitai turėjo prišaukti gedulo dieną, atgal prie Aukojimo, ar Atpirkimo. Ir paskui išsiaiškiname, kad Izraelis, Septyni Trimitai liečia tik Izraelį.

³⁶ Ir paskui, kodėl gi Jis neleido man pamokslauti jiems Septynių Trimitų. Aš jau buvau pasirengęs paskelbti tai, buvo paruošta salė, viskas paruošta Septynių Trimitų pamokslavimui. Ir aš pasakiau: “Kažkas mane labai neramina”, – pasakiau. Mes ir toliau dirbome, Billis ir visi mes, stengdamiesi viską paruošti oro kondicionavimui pastate, tai ateinančiai savaitei, Septyniems Trimitams; turėjome dešimt ar aštuonias dienas, turėjome mokyklos salę. Tačiau Šventoji Dvasia neleido man to padaryti dėl tam tikros priežasties, ir aš norėjau sužinoti kodėl.

Ir aš įėjau melstis. Pasakiau žmonai: “Aš įeisiu”. Nuoširdžiai atsiklaupiau priešais Dievą melstis. Ir Jis man atskleidė, kad tie Septyni Trimitai suskambo prie Šeštojo Antspaudo, aš tai jau pamokslavau, antgamiškai. Matote, tai Dievo ranka visur. Tai liečia Izraelį, o mes gavome tai prie Šeštojo Antspaudo; visi, kurie tai turite, kaip žydų persekiojimas.

³⁷ Pagonių laikas buvo toje sekminių šventėje.

Trimitai, prie . . . visi iš jų skambėjo prie Šeštojo Antspaudo. Mes tai turėjome praeitą sekmadienį, prie trimitų šventės, jei norėtumėte tai įsigyti. Dėl ko tai įvyko? Kad ištemptų žydus iš visų pasaulio kampelių į jų gimtinę. Jie turi būti ten. Ir atsiveriant Antspaudams, prie Šeštojo Antspaudo, ir prie . . . Septyni Trimitai skambėjo Šeštajame Antspaude.

³⁸ Taigi, septintojo angelo Žinia yra tam, kad atskleistų Antspaudų paslaptį, šaukdamas vienuoliktos valandos pagonių darbininkus atsiimti tokį patį atlyginimą, kaip ir pirmosios valandos darbininkų. Suprantate?

Taigi, Jėzus to mokė. Jis sakė, kad tie žmonės nuėjo imti derliaus. Jie buvo samdyti. Jie dirbo nuo ankstaus ryto ir gavo uždarbį, denarą už dieną. O paskui vidurdienį dar kažkas atėjo, ir nuėjo dirbti. O paskui vienuoliktą valandą – tai paskutinė dienos valanda – kažkas ateina ir gauna tokį patį užmokestį, kokį gavo dirbantieji nuo pirmosios dienos valandos; paskutinė valanda.

³⁹ Tai taip tobula, kai pirmos valandos pasiuntiniai su Žodžiu, su Evangelija, su Tiesa atėjo Sekminių Dieną. Paskui buvo tamsusis laikotarpis, kuris juos užtvėrė. Paskui, vidury dienos atėjo Liuteris, Wesleyus, kiti. O paskui turi ateiti vakaro Žinia ir gauti tą patį, ką jie gavo pradžioje. Vakaro Žinia yra tam, kad vėl atgaivintų, vėl sugražintų tą patį.

⁴⁰ Ir prisiminkite praeitos savaitės regėjimą, tą, kai Nuotaka atėjo, kad būtų . . . jos peržiūra. Štai regėjime atėjo puiki, miela Nuotaka. O aš to ir nesupratau; tiesiog buvau ten ir stebėjau iš šalies. Ir štai ateina Nuotaka. Šalia išgirdau Balsą, kuris pasakė: “Čia Nuotakos peržiūra”. Ji ėjo pro šalį. Aš pastebėjau, kad Ji buvo labai puiki, graži, jauna. Ji ėjo taip, kaip galėjo, ne žygiavo; moterišku žingsniu, taip, kaip vaikšto jos: graakščiai, kaip dama. Štai taip. Ji ėjo, praėjo man iš kairės *šičia* ir dingo iš akių.

⁴¹ Paskui Jis pasuko mane į dešinę pusę, Jis parodė man, kaip kiekviena bažnyčia ėjo iš laikotarpių. Ir, o, kaip vulgaru! O paskutinė buvo šio paskutinio bažnyčios laikotarpio, vedama kerėtojos. Jos buvo taip nepadoriai apsirengę, taip bjauriai atrodė! Ir jos žygiavo tvisto ir rokenrolo žingsniu. Ir tos moterys tiesiog raitėsi, prilaikydamos laikraštį, pilką, veidmainišką, blo- . . . Pilka yra tarp balto ir juodo, apgaulinga spalva. Pilka yra nei balta, nei juoda. Tai apgaulinga spalva. Ir pilkas laikraštis, laikomas jų iš priekio tarytum skiautėtas žolės sijonas, prilaikomas iš priekio, o į viršų nuo juosmens visiškai plikos. Ir žygiavo į . . . ar pagal ritmą, ar sukdamosi, ar tejo pagal tą muziką. Ir pasakė: “Tai – bažnyčia”.

⁴² Ir kai jos ėjo pro mane, man vos nesustojo širdis. Aš pamaniau: “Ar ji ir yra ta, kuri stengiasi būti pristatyta Kristui kaip Nuotaka? Iš visų pastangų, kurias žmogus dėjo, stengdamasis sukurti Nuotaką Kristui; o ši vulgari, purvina, bjauriai atrodanti ištvirkėlė ruošiasi būti Kristaus Nuotaka?” Aš labai susikrimtau.

⁴³ Ir po to, kai ji praėjo, po jos . . . Eidama prie tos vietos, kur mes stovėjome, ji laikė laikraštį priešais save, sukdamasi, siūbuodama, kraipydama šonus ėjo, mėgdžiodama šiandieninius modernius šokius, nepadoriai elgėsi žygiuodama.

44 Aš neatsakau už šiuos dalykus. Galiu tik papasakoti, ką mačiau. Ir Dievas man Teisėjas, bet tai buvo JAV bažnyčia.

45 Na, o kai ji praėjo, jos užpakalinė dalis buvo visiškai nepridengta. Ir tuomet, kai ji praėjo, man pasidarė silpna ir šleikštu.

46 Paskui Jis pasakė: “Nuotaka vėl ateis į peržiūrą”. Ir štai, po jos vėl atėjo Nuotaka, tokia pati Nuotaka, kuri praėjo pradžioje. Tuomet mano širdis suspurdėjo iš džiaugsmo, pažindama Nuotaką. Ir Ji buvo tokia pati, apsirengusi taip pat, kaip Toji pradžioje. Ji bus pašaukta.

Ir aš žinau, kad tai – Tiesa. Jai tai netiesa, tuomet visi regėjimai buvo klaidingi. Ir visi žino, kad tai, ką Jis kada nors sakė mums, yra ne kas kita kaip Tiesa. Tai turi įvykti, lygiai taip. . .

47 Tokiu atveju, ar matote purvą dabartinės bažnyčios, vadinančios save “bažnyčia”?

48 Kaip kažkas neseniai pasakė; Brolis Ruddellis, brangus mano brolis, dabar stovintis štai ten prie sienos. Jis tai matė kaip vynmedžio atžalą. Ir neseniai mes tai aptarėme kambaryje. Ir Brolis Ruddellis buvo suneramintas šio meto būklės ir–ir šiandieninių bažnyčių dvasios pajautimo, kaip ji pradeda kristi. Iš visur atvyksta tarnautojai, kalbasi, klausia: “Kas yra, Broli Branhamai? Kas atsitiko?” O, aiman!

49 Brolis Ruddellis paklausė manęs: “Jie gyvena šėtono dvasia, ar kaip?”

50 Aš tariau: “Ne, ūglis gyvena iš vynmedžio stiprybės”. Jis gyvens, nes citrusas, citrina auga iš apelsinmedžio; bet neves apelsinų, tačiau jis gyvena jo sąskaita.

Ir taip vadinama bažnyčia – tik iškiepytas ūglis, gyvena, prisidengęs religija, prisidengęs bažnyčios vardu. Katalikai ir protestantai, tik ūgliai, traukia. . . iš Vynmedžio jėgos; tačiau veda vaisių pagal save, nes jie neatsivertę. Jų nebuvo pradiniame, iš anksto paskirtame Dievo plane, štai dėl ko jie turi atmesti Žodį ir vesti kitokius vaisius. Nuo pat šaknų tikras medis buvo paskirtas vesti apelsinus apelsinmedyje.

Jėzus pasakė: “Aš esu Vynmedis; jūs esate šakos”.

51 Tačiau, jei tas medis kada nors išleis kitą šaką, ji ves originalius vaisius. Turi būti visų šių dalykų atnaujinimas kaip tik Vynmedžio pabaigoje. Taip turi būti, turi įvykti atnaujinimas, vakarinė Šviesa Tai apšvies ir subrandins Tai. Bet tai turi išeiti iš Vynmedžio, ne iš denominacijos, kuri į Jį iškiepyta; pradinis Žodžio kūrinys. Tai ateis vakaro metu. “Ir vakaro metu bus Šviesa”. Reikalinga Šviesa, kad Tai subrandintų.

52 Žiūrėkite, koks tobulas yra Raštas! “Diena, kuri nesivadins diena ar naktimi”. Vaisius nesunoksta kitaip, tik saulė jį sunokina. Nesvarbu, kiek tu pamokslauji, nei ką tu darai, jis

negali sunokti, negali pasireikšti, negali būti patvirtintas; tik per Jį, Kuris pasakė: “Aš esu pasaulio Šviesa”, Žodis. Todėl turi ateiti Jėga, Pati Šventoji Dvasia, kad subrandintų, ar patvirtintų, ar įrodytų, ar kad pasireikštų tai, ką Jis išpranašavo šiai dienai. Vakaro Šviesa duoda tai. Koks metas!

⁵³ Nuotaka atsirado toje pačioje padėtyje, kurioje Ji buvo pradžioje. Bet aš pastebėjau, kad Ji pradėjo atsilikti, mėginau įtraukti Ją atgal. Na, daug galima būtų kalbėti apie šiuos dalykus, apie dieną, kurią mes gyvename.

⁵⁴ Taigi, Ozėjo 6:1 pasakyta: “Sugrižkite pas Viešpatį”. Prisiminkite, jis sakė, kad jie bus išsklaidyti, taip ir buvo. Jis sakė: “Jie sugriš pas Viešpatį po išsklaidymo, ir Jis juos aptvarstys”. Stebėkite: “Grižta... Išsklaidyti; kita... Jie buvo sudraskyti ir apakę”. Tiksliai taip ir įvyko. “Jis pagydydys mus ir aptvarstys”.

Kaip Ezechielio 37: “Sausi kaulai, pilnas laukas sausų kaulų”. Ezechielis tai matė, jie vėl sugrižo.

Atkreipkite dėmesį, paskui Ozėjas pasakė: “Po dviejų dienų! Po dviejų dienų Jis sugriš pas juos. Jis priims mus ir apdovanos mus, atgaivins mus”. Na, *atgaivina* nereiškia “prisikėlimo”. *Atgaivina* — tai tas pats žodis, naudojamas ir kitur, aš ką tik pasižiūrėjau, reiškia “atgimimą”. “Jis atgaivins mus po dviejų dienų”. Tai įvyks “Trečią dieną Jis vėl mus atgaivins po to, kai Jis mus išsklaidė, apakino ir sudraskė”.

⁵⁵ Jūs žinote, kad žydai buvo apakinti tam, kad mes regėtume. Jie buvo išdraskyti ir išsklaidyti kaip tauta, atmetusi savo Mesiją; kad mes galėtume priimti Mesiją, kad žmonės galėtų būti iššaukti iš pagonių dėl Jo Vardo.

⁵⁶ Taigi, ateina vyras, moteris ima jo vardą. Tie aklieji pagonys, nematę to Vardo — “Viešpaties Jėzaus Kristaus” krikštijime! Tai labai blogai, bet taip turi būti. Žydai, jie turėjo—jie turėjo to nepamatyti. Vienintelis gali tai pamatyti; tas, kuris iš anksto paskirtas tai pamatyti. Kitaip jūs niekuomet to nepamatysite.

Žydai negalėjo pamatyti, kad tai jų Mesijas. Vis dėlto, jie buvo mokyti žmonės ir teologai, žmonės, didžiai pagarsėję išsilavinimu, skaitantys tą pačią Bibliją kaip ir jūs. Dabar, po to, kai mes tai sužinojome, galime aiškiai suvokti, kad tai Mesijas. Bet jie negalėjo to pamatyti, ir šiandien negali. Ir išpranašauta, kad jie bus akli.

⁵⁷ Išpranašauta, kad šią dieną bažnyčia bus akla, atmes vakaro Žinią. Apreiškimo 3 taip pasakyta: “Tu esi skurdžius, apgailėtinas”, stebėkite nuotakos ar bažnyčios būklę vakare: “nuogas, aklas ir nežinai to”. Viešpatie Jėzau, būk mums gailestingas! Biblijoje pasakyta, kad ji “nuoga”. Aš niekada anksčiau to nebuvau matęs. Laodikėjos bažnyčia nuoga. Ir kai ji pasirodė vakare, ji buvo “nuoga”, nė nepastebėjo to, “ir nežinojai to”.

⁵⁸ O kokie dėkingi! Kokie, nenuostabu, kad mes esame tokie dėkingi! Jaučiu, kad mes nepakankamai dėkingi už tai, ką Dievas mums atveria.

⁵⁹ “Nuogas”. Ir regėjime buvo pasakyta, buvo parodyta man, kad ji nuoga ir nežino to, ir “aklas”. Kaip Izraelis buvo aklas, kad pagonys galėtų įeiti, dabar pagonys yra apakę, kad Nuotaka galėtų būti paimta ir kad pas Izraelį įvyktų Trimitų šventė. Šitaip tobula!

⁶⁰ “Jis atgaivins mus po dviejų dienų, ar duos mums atgimimą, surinkdamas mus, žydus”, kalbant dabar apie tuos Trimitus. Ir Jis. . . “Ir mes gyvensime Jo akivaizdoje, ar turėsime Amžinąjį Gyvenimą. Matote, mes būsime Jo akivaizdoje”. Biblijoje, Ozėjo pranašystėje, pasakyta: “Ir mes gyvensime Jo akivaizdoje; Gyvenimas, turėsime Gyvenimą Jo akivaizdoje”. Tai – Jo Paties Gyvenimas, Amžinasis Gyvenimas, “turėsime Gyvenimą Jo akivaizdoje”.

“Ji, gyvenanti malonumais, dar gyva būdama, yra mirusi”. Taigi, mes. . . pažadėta, kad Izraelis vėl turės Gyvenimą Jo akivaizdoje. Ji buvo mirusi, faktiškai, ir sekminių šventei.

⁶¹ Dabar būkite atidūs. “Paskui, po dviejų dienų”. Na, tai nereišké dviejų dvidešimt keturių valandų parų, nes tuomet buvo. . . Tai vyko ganėtinai seniai, prieš daugelį šimtmečių. Suprantate? Tai reiškė “dvi dienos su Viešpačiu”, po dviejų tūkstančių metų. Na, ar žinote, kiek laiko praėjo nuo to karto? Tai buvo prieš dvidešimt septynis šimtmečius, nes Ozėjo pranašystėje tai yra 780 metais p.Kr. 1964, matote, tai buvo maždaug prieš dvidešimt septynis šimtmečius. Jis pasakė: “Po dviejų dienų, trečią dieną Jis mus atgaivins ir suteiks mums Gyvenimą Jo akivaizdoje”. Štai kur pasirodo jūsų Trimitai. Tai valanda, kurią mes gyvename, diena, kurią mes gyvename.

⁶² Taigi, jie buvo išsklaidyti, apakę, surinkti ir jau yra trečioje dienoje. Jūs tai suvokiate? Jie buvo išsklaidyti iš Palestinos po visą pasaulį. Jie buvo apakinti, kad atstumtų Mesiją. O dabar jie buvo surinkti į savo gimtinę, pasiruošę Trimitams, atpažinti Atpirkimą.

Kaip pasakyta Biblijoje: “Kai jie gavo Tai, pastebėjo Jo vinių žaizdas”, po Bažnyčios paėmimo, “ir jie klausia: ‘Iš kur pas Tave šie randai?’ Jis atsakė: ‘Nuo Mano artimųjų.’” Ir Jis pasakė: “Jie išsiskirstys, kiekviena šeima ir šauks, ir raudos daug dienų kaip šeima, netekusi vienintelio sūnaus”. Atminkite, Trimitų šventė turėjo tai padaryti. “Raudoti, gedėti užmuštos Aukos”, o jie atstūmė Ją.

⁶³ Jie yra savo žemėje. Jie buvo išsklaidyti, apakę, o dabar susirinko. Ir visa tai įvyko prie Šeštojo Antspaudo, jų Septyni Trimitai. . . skambėjo, kad surinktų juos drauge, Šeštasis Trimitas. Septintasis yra “tas Didysis trimitas”, kaip sakėme praeitą sekmadienį. Seštasis Trimitas skambėjo prie Šeštojo

Antspaudo. Lygiai kaip atsivėrė mūsų Šeštasis Antspaudas, viskas tuo pačiu metu; tiksliai jų viskas suskambo iškart; kai mes du tūkstančių metų buvome sekminių šventėje.

⁶⁴ Taigi, dvidešimt septyni šimtmečiai nuo to laiko. Jis pasakė: „Trečią dieną mes vėl būsime surinkti. Po dviejų dienų, trečią dieną, mes vėl būsime surinkti ir gausime Gyvenimą Jo akivaizdoje”. Ar matote tą pažadą? Valanda tiksliai užrašyta ant sienos. Mes matome, kur gyvename.

⁶⁵ Dabar gimtinėje, laukiantys Trimitų šventės, ar atpažįstantys Atpirkimą, kad lauktų Atėjimo, raudotų dėl to, kad patys atmetė, dėl pirmojo karto, kai jie atmetė Jį. Dėl to jie yra gimtinėje, laukia. Ką jie visi . . . Viskas sudėliota į vietas.

⁶⁶ Kaip Evangelijos tarnautojas, nematau nieko kita, kaip tik Nuotakos ėjimą. O Nuotaka turi būti paimta prieš tai, kai jie galės atpažinti, kas įvyko. Jie buvo surišti, išsklaidyti . . . Turiu galvoje, kad jie buvo surišti, apakę, o dabar surinkti. Kas liko? Nuotaka bus paimta iš šio kelio. Laukia Nuotakos ėjimo, taigi, jų pranašai iš Apreiškimo 11 galės sušaukti juos į Trimitų šventę, kad jie atpažintų, ką padarė.

⁶⁷ Atminkite, kaip tik tarp tų Antspaudų pasirodė Šeštasis Antspaudas. Ir ten buvo šimtas keturiasdešimt keturi tūkstančiai išrinktųjų ir pašauktųjų. O tarp Šešto ir Septinto Trimito pasirodo Apreiškimo 11, kaip tik ten, tiksliai sutikdamas su Šeštuoju Antspaudu.

⁶⁸ Kad duotų ką? Ką tai turėjo suteikti? Tai turėjo duoti du liudytojus: Mozę ir Eliją, pranašus. Kurie, žydai tiki tiksliai savaisiais pranašais. Ir jie ateis su pranašų ženklų, ir jų darbai bus kaip pranašo, tiksliai taip, kaip darė jie.

Parodo vieną dalyką: žmogau, kai tu miršti ar kas atsitinka, kai tu palieki šį pasaulį, tavo būdas nepasikeičia. Jei tu dabar esi melagis, tai ir ten būsi melagis. Jei čia esi karštakošis, tai ir ten būsi karštakošis. Jei čia esi įtarus, ir ten būsi įtarus. Vyre ir moterie, laikas papurtyti save, iširti save ir pasižiūrėti, kur esame, nes mirtis to nepakeičia.

⁶⁹ Jų nėra du tūkstančius metų. Mozės maždaug du tūkstančius penkis šimtus metų, o Elijo nuo pat . . . Beveik du tūkstančius penkis šimtus metų nebuvo Elijo ir Mozės, ir štai jie sugrįš tokio pačio būdo ir veiks taip pat.

Mirtis nieko nepadaro su žmogumi, tik pakeičia jo buvimo vietą. Nepakeičia tavo būdo. Nepakeičia tavo tikėjimo. Nieko nepakeičia tavyje, tik pakeičia tavo buvimo vietą.

⁷⁰ Taigi, koks tavo būdas šį rytą! Jei esi abejojantis Dievo Žodžiu, abėjosi ir tenai. Man nesvarbu, koks šventas esi, kaip gyveni, kaip gerai gyveni, mirštant tai nėra kiek tavęs nepakeis, tiksliai tavo buvimo vietą. Ir jei tu negali priimti viso Dievo

Žodžio taip, kaip Jis parašytas, tu šito nepadarysi ir Tenai; taigi, nesirūpink, tavęs Tenai nebus.

Tu turi priimti Jį Jo pilnumoje, Jo patvirtinimo jėgoje ir apreiškime, kas Jis yra, tuomet tu tapsi Jo dalimi. Tiktai Savo Žodį Jis prikels, kaip Jis prikėlė Savąjį Žodį pirmą Velykų rytą. Žodis tik Jo Žodis ir tie, kurie buvo numirę Jo Žodyje, tikėdami Jo Žodžiu ir apgyne Jo Žodį.

⁷¹ Dabar atkreipkite dėmesį, kad tai įvyko prieš dvidešimt septynis šimtmečius. Pastebite, jie buvo išsklaidyti, jie buvo apakę, o dabar jie buvo surinkti. Taigi, sekantis dalykas — jie turi priimti Gyvenimą. [Brolis Branhamas beldžia į katedrą—Red.]

⁷² Ir pagonyms turi būti iššaukti. Nuotaka pasiruošusi. Paėmimas — čia pat. Ar mes suvokiame tai? Ar mes iš tikrųjų tuo tikime? Ar tai tik papasakota pasaka? Ar tik mitas mums? Ar tai kažkas, turintis realią prasmę? Ar tai kažkas, kuo mes, pašaliečiai, galime patikėti? Ar tai kažkas mumyse, mūsų dalis, daugiau, nei gyvybė mums? Su koku nusistatymu mes esame čia šį rytą šioje maldykoje? Atminkite, nedidelė kaimenė Tai priims.

⁷³ Dabar giminėje, laukia Trimitų. Dabar laukia tos mielos Nuotakos ėjimo, tam, kad galėtų būti išpildyta Apreiškimo 11. Bažnyčios laikotarpis pasibaigė; Antspaudai buvo atverti, tai įrodo, ką jie praleido bažnyčios laikotarpyje, o Žinia buvo duota. Izraelis veiksmo vietoje, aleliuja, pasiruošęs Trimitų šventei.

⁷⁴ O, jūs, žmonės, kitose šalyse, kai klausysite šios juostos, argi negali prabusti, mano broli? Ar Tai akina tave? Ar tu išmesi Tai ir pavadinsi Tai klaidinga pranašyste? Kai Tai patvirtinta tiesiai priešais tave pasaulio, laiko, žmonių ir Šventosios Dvasios, Kuri Tai parašė. Tai patvirtinta, kartu natūraliai, dvasiškai, materialiai. Viskas, ką Jis pasakė, išsipildė ir yra įrodyta.

⁷⁵ Izraelis savo šalyje; suvarė juos tenai, suginė juos tenai kaip aveles. Vilkai sekė paskui jį ir privertė juos grįžti į saugią vietą, į jų savą šalį. Atminkite, Izraeliui pažadėtas palaiminimas tol, kol jis savoje šalyje. Dievas niekada nelaimina Izraelio už šalies ribų. Abraomas išėjo iš šalies, ir buvo nuteistas. Kiekvienas, paliekantis šalį, yra nuteistas. Dievas gali palaiminti Izraelį tik tada, kai jis giminėje, o dabar jis yra ten kaip tauta. Ir Bažnyčia pašaukta; ji tik laukia Paėmimo, Nuotakos išsivedimo.

⁷⁶ Antspaudai atverti. Jie mums atskleisti. Mes matome, ko jie nuostojo. Jūs, kurie norite diskutuoti ir kelti sambrūzdį dėl gyvatės sėklos ir vandens krikšto, ir taip toliau, jūs apakę ir to nežinote. Šio pasaulio dievas apakino jus Tam ir jūs to nežinote. Stebėtinais šlyryt pralaužiau šitokį spaudimą!

⁷⁷ Taigi, jų pranašai turi pasirodyti šią paskutinę dieną; negalima to padaryti iki Trimitų, Trimitų šventės.

⁷⁸ Jis pasakė per Ozėją: „Aš tašiau”. Dabar sekite, Jis kalba Izraeliui. „Aš tašiau”, arba, kitais žodžiais: „Aš kirtau, atkirtau juos per pranašus”. Štai kaip Dievas ruošia Savo žmones. Jis atkirto juos nuo kitų tautų. Su kuo? Savo dviašmeniu Kalaviju, Savo Žodžiu. Jis atkirto juos, Savo tautą nuo tų tautų. Jis atkirto Savo tautą nuo tautų per pranašus, Jo patvirtintą Žodį.

Taip pat Jis atkirto Savo Nuotaką nuo denominacijų, Savo Žodžiu; pažadėtu Malachijo 4 paskutinę dieną. Atkirto Savo Nuotaką, atitašė Ją nuo kitų bažnyčių! Atitašė Savo Nuotaką!

⁷⁹ Jis atkirto Savo pranašus; per, Savo pranašais per Žodį atkirsdamas Izraelį. „Atsiskirkite nuo kitų”.

Pažvelkite į tai, kai jie norėjo elgtis taip, kaip kiti. Jie atėjo pas pranašą Samuelį. Jis pasakė: „Ar aš kada nors ėmiau iš jūsų pinigų? Ar aš kada nors sakiau jums kažką Viešpaties Vardu, kas neišpildė?”

Jie sakė: „Ne, tai yra teisinga, bet mes vis tiek norime karaliaus”.

⁸⁰ Taip pat elgėsi ir bažnyčios. „O, mes tikime Žodžiu. Viskas gerai, bet, jūs žinote, jie sako, kad mes turime daryti *šitai*”. Man nesvarbu, ką jie sako. Žodis yra teisus!

Laukimas. Jis atkirto juos per pranašus.

⁸¹ Koks tai metas, broli? Koks tai metas, tarnautojau? Ar matote dienos metą ir ženklą, po kuriuo gyvenate? Ar galite jį suprasti? Ar matote jį?

⁸² Dabar niekur nėra prabudimo. Visi skundžiasi, tarnautojai verkia. Skaičiau vieną tų žymių laikraščių, kurie pristatomi čia, į bažnyčią, puikus laikraštis. Pažįstu redaktorių, pažįstu tuos žmones. Jie yra dievobaimingi žmonės, labai malonūs: Brolis ir Sesuo Moore, iš *Jo atėjimo šauklys*. Vienas puikiausių laikraščių savo srityje — *Jo atėjimo šauklys*. Tačiau jie vargu ar išspausdins ką nors kita, nei: „Pasninkaukite, melskitės! Pasninkaukite, melskitės! Pūskit trimitą! Siekite...” Kiek skaitančių jį? Jūs žinote. Visą laiką matote: „Pasninkaukite, melskitės! Pasninkaukite, melskitės!” Tai viskas, ką jūs girdite. „Pasninkaukite, melskitės! Ir pas mus nušvis aušra! Įvyks dideli dalykai! Visi melskitės, melskitės, melskitės! Mes dar nepavėlavome!”

⁸³ Kodėl jie tai daro? Kodėl jie tai daro? Jie nori didžiulio prabudimo. Jie maldauja, tiki, jog bus prabudimas. Jie geri žmonės. Kodėl taip yra? Ką jie padarė? Jie neatpažino Nuotakos prabudimo. Matote? Būdami Krikščionimis, jie jaučia tos valandos trauką, tačiau jie neatpažino, kas buvo padaryta. Štai kas verčia juos šitai jaustis. Jie žino, kad kažkas turi atsitikti, tačiau, matote, jie tikisi, kad tai įvyks toli ateityje, kai tai jau įvyko kaip tik greta tavęs.

⁸⁴ Tą patį jie padarė ankstesniais laikais. Jie tikėjo Mesijo atėjimu. Jie tikėjo, kad ateis pirmtakas. Bet tai buvo kaip tik prie jų, o jie to nežinojo. Jie neatpažino jo. Jie tikėjo, kad ateis pirmtakas, kuris eis pirm Mesijo, o jie nukirto jam galvą. Ir užmušė savo Mesiją, nes buvo išpranašauta, kad jie bus akli. Ozėjas taip pasakė.

⁸⁵ Ir ta pati Dvasia, kuri kalbėjo per Ozėja, kalbėjo ir per Joną, ir pasakė, kad bažnyčia paskutinėmis dienomis bus “nuoga ir akla, ir išvarys Jį iš bažnyčios”. Jie nepamatė išsipildančių tų pranašysčių. Tačiau, ten būdami, jie suvokė, jog kažkas turi įvykti. Jie tiesiog to nesupranta. Jie to nesuvokia. Taip pat kaip ir senovės žydai; apakusi Laodikėja; turtai, teologija, priešiškus Bažnyčiai, priešiškus Žiniai. Pažvelkite, kokie priešiški tie žydai buvo Jonui. Pažvelkite, kokie priešiški jie buvo Jėzui, kai Jis buvo kaip tik Tas, kurio, kaip tvirtino, jie laukė.

[Ūžia stiprintuvų sistema—Red.] Manau, perdegė saugikliai. Ko gero, taip pat ir magnetofonai išsijungė. Neišsijungė. Gerai.

⁸⁶ Jie buvo priešiški Žiniai.

Kas yra, šitiek daug varomosios jėgos; kiekvienas iš jūsų esate šildymo vienetas. Neįmanoma bažnyčiai išsilaikyti visiškai normalioje padėtyje šiais, šiais laikais. Nes, jūs žinote, normaliai kiekvienas iš jūsų turite 98 bšv. Ir jūs ne taip sau čia sėdite; jūs pastoviai išskiriate šilumą. Čia yra pakankamai oro sušaldyti patalpą. Tačiau dėl išsiskiriančių šilumos vienetų jūs—jūs negalite to padaryti.

⁸⁷ Atkreipkite dėmesį, priešiški! Bet, na, kaip ir senovės žydai, akli! Jie yra Laodikėje. Jie yra “nuogi, apgailėtini, skurdžiai, ir nežino to”. Turtų, didelių teologinių mokymų, didelio išsimokslinimo diena, o dabar jie tapo priešiški Žiniai. Jie nenori turėti nieko bendra su Ja, lygiai kaip tomis dienomis, kai Jėzus iš Nazareto buvo žemėje.

⁸⁸ Priežastis, dėl kurios žmonės Nojaus dieną neįėjo į arką, buvo ta, kad jie neatpažino nei žinios, nei pasiuntinio. Vienintelė priežastis, dėl ko jie žuvo — jie neatpažino valandos, kurią jie gyveno. Jie neatpažino, kad Dievas imsis priemonių dėl nuodėmės, kaip Jis buvo žadėjęs. “Jis sunaikins žmogų nuo žemės paviršiaus”. Jis tai išpranašavo. Jis tai ketino. Ir Jis šiandien ketina taip pat, kaip Jis ketino tuomet.

⁸⁹ Tačiau žmonės vietoj to, kad būtų buvę palankūs Nojui, laikė jį laukiniu. Jie netikėjo, kad jis pranašas. Jūs žinote, Jėzus, Jis Pats pasakė mums, kaip jie šaipėsi Nojaus dienomis, juokėsi iš jo, vadino jį fanatiku ir dar kažin kuo. Bet jie neatpažino savo valandos. Jie neatpažino dienos. Jie neatpažino ženkle. Jie neatpažino žinios. Jie neatpažino pasiuntinio, bet išstūmė iš savo tarpo ir juokėsi iš jo. Jėzus pasakė: “Kaip buvo Nojaus dienomis!”

⁹⁰ Ir Izraelis savoje šalyje, ir viskas dabar sutvarkyta, ir Žinia tiesiog puikiai įeina, kokią dieną mes gyvename, broli? Kur mes esame?

⁹¹ Jie nežinojo dienos. Jie nežinojo. Jie jos dėl to nepastebėjo, kad neatpažino jos. Jie buvo didžiai pasipūtę, panašiai kaip ir šiandieniniai žmonės, apakinti mokslinių įrodymų, švietimo sistemų, teologinių seminarijų. Ir tai, kas juos apakino tada, šiandien padarė tą patį. Tai vėl juos apakino.

⁹² O taip pat paprastumas, žinios ir pasiuntinio paprastumas! Nojus nebuvo išsimokslinęs. Jis nebuvo išsilavinęs žmogus. Jis buvo neturtingas ūkininkas, nuolankus, su paprasta žinia. Jis buvo pernelyg paprastas jų aukštam mokytumui.

Taip pat yra šiandien! Dievas visuomet tai daro paprastai, kad pasiektų žmones, kurie Juo patikės ir pasitikės. Tai kitkas, tiesiog kitokia Žinia, bet tas pats Dievas. Dabar aš noriu, kad jūs patikėtumėte Tuo ir suprastumėte, kad Dievas Tai pasakė.

⁹³ Jėzus sakė, kad jie šaipėsi iš Jo pranašo, Nojaus. Ir kaip jie šaipėsi tą dieną, taip jie vėl šaipysis Jam ateinant. Jie darys tą patį.

Dėl tos priežasties faraonas nuskendo jūroje. Jis nė neatpažino savo dienos. Jis nė neatpažino, kas vyksta. Jis buvo pernelyg nugrimzdęs į to mokslinio amžiaus pasiekimus, miestų statymą vergų darbu. Jis buvo pernelyg—jis buvo pernelyg užsiėmęs, kad atpažintų tą galimybę, kurią jis turėjo, ir jis išvarė Dievo pranašą-pasiuntinį į dykumą. Jis neatpažino to. Dėl to viskas taip įvyko. Jis to nė neatpažino. Jei tik jis būtų atpažinęs pažadėtą Dievo Žodį tiems žmonėms!

⁹⁴ Ir jei tik bažnyčios šiandien atpažintų, jei tik bažnyčios atpažintų Dievo Žodį, kuris tai pažadėjo šiai valandai žmonėms, jie nežūtų.

Jei tik Amerika galėtų suprasti, kokią konstituciją ji sudarė, ji nenorėtų, kad mokyklose nebebūtų Biblijų, nenorėtų nuo monetų nuimti Dievo Vardą ir iškeisti atsidavimą Dievui. Bet ji to neatpažįsta. Kodėl? Ji akla, nuoga. Ji negali suprasti kraujo tų brangių brolių, kurie mirė kovos lauke už šią privilegiją. Jie užmiršti; jie – dulksės.

⁹⁵ Tačiau čia yra Tas, Kuris prisimena pranašų pralietą kraują, kaina, kuri buvo sumokėta, kad šiandien mums būtų atnešta Evangelija. Tūkstančiai buvo liūtų suėsti ir įmesti į urvus, supjaustyti į gabalus, sudeginti, nukryžiuoti! Dievas žino tai.

Bažnyčia pamiršo savo pranašus. Jiems “daugiau jų nebereikia”, – jie pareiškia. Bet Dievas žino, kad Jam jų prireiks; Jis kirs Savo žmonėms Savo Žodžiu. Bet šią dieną Tai pernelyg senamadiška jiems. Jie To neatpažįsta. Dėl to jie yra šitokioje padėtyje. Dėl to jie yra “nuogi, apgailėtini, akli, skurdžiai ir to

nežino”, kadangi jie neatpažįsta valandos, kurią gyvena. Jie to nepastebi.

⁹⁶ Mozė, jis atpažino savo dieną ir savo pašaukimą, kai pamatė patvirtintą Dievo Žodžio pažadą tai dienai. Tuomet jis sužinojo ir suprato, kas jis ir ką jis turi padaryti per pažadėtąjį Žodį. Todėl jis nebijojo, ką kas nors pasakys. Jis nesigėdijo savo žinios, nors kiekvienas kunigas ir kiekvienas faraonas, visi, visi autoritetai nesutiko su juo. Bet jis atpažino, kai pamatė tą Šviesą, tą Ugnies Stulpą, buvusį krūme, ir kai ištarė jam Žodį, pažadėtą tai dienai, ir pasakė: “Aš pašaukiau tave, kad tu eitum tai įvykdyti”. Jis nepabūgo baisių karaliaus grasinimų. Jis nuėjo, kad išvestų tuos žmones, kaip Dievo Žodis buvo pažadėjęs.

⁹⁷ Matydamas pažadą pasitvirtinus, jis paruošė žmones jų išėjimui. Kada? Kai pamatė Dievo pažadą pasitvirtinus. Atminkite, jis veikė, nežiūrint savosios teologijos; jis veikė, nežiūrint savojo mokymo. Bet kai jis pamatė įrodytą Dievo Žodį, pamatė Jį patvirtintą: “AŠ ESU, KURIS ESU”, tuomet jam buvo nebesvarbu, ką kiti pasakys. Jis nebijojo, ką jam padarys faraonas. Jis nebijojo, ką kiti padarys. Jis bijojo tiktai Dievo, kad jis gali neteisingai suprasti Dievą, ar kad kažkoku būdu jis gali neteisingai suprasti Dievą. Jis nebijojo žmonių, nei ką jie pasakys ar ką jie padarys. Jis bijojo tik Dievo, po to, kai atpažino, jog tai buvo Dievo Žodis.

⁹⁸ Jis negalėjo suprasti, kaip toks žmogus kaip jis bus siunčiamas tenai. Bet kai jis atpažino, per patvirtintą Žodį, kas tai buvo, tuomet jis nebebijojo karaliaus įsakymų. O kad jūs atpažintumėte, o kad mes šiandien galėtume atpažinti! Mozė atpažino tai, kai pamatė Žodį patvirtintą, matė įrodytą patvirtinimą, Jis buvo pasiruošęs žmonių išėjimui.

Jobas nesuprato, jog tai buvo Dievas. Tol, kol velnias gali—gali jus priversti kai kada patikėti tais nedideliais išbandymais, kuriuos patiriate, yra—yra Dievas gali . . . baudžia jus! Tai Dievas stengėsi jam kai ką parodyti. Jobas to nė nesuprato, kol nepamatė regėjimo. Kaip ir Mozė; kai Mozė pamatė regėjimą, Ugnies Stulpą krūme, tai buvo patvirtinta. Ir kai . . .

Jobas paklausė: “Jei žmogus miršta, ar gali vėl gyventi? Matau žūstantį medį, o jis vėl atgyja. Matau mirštančią gelę, o ji vėl atgyja”. Toks buvo jo klausimas. “O žmogus atgula, jis atiduoda savo dvasią, jo nebėra. Jo sūnus ateina apraudoti, o jis to nebejunta. O kad Tu paslėptum mane kape, kol praeis Tavo rūstybė!” Jis nesuprato, kodėl gelė miršta ir vėl atgyja, kaip lapas nukrenta nuo medžio, guli ant žemės, o pavasarį vėl sugrižta. Jis pasakė: “Žmogus atgula ir kurgi jis eina? Aš tikiu Dievu; bet kas atsitinka žmogui?”

⁹⁹ Bet paskui vieną dieną sužybsi žaibas, sugriaudžia griauštiniai, Dvasia nusileidžia ant pranašo. Ir jis pamatė atėjimą Žmogaus, Kuris galėjo uždėti Savo ranką ant

nuodėmingo žmogaus, šventas Dievas, ir nutiesia kelią. Paskui jis sušuko: „Aš žinau, kad mano Atpirkėjas gyvas! Nors odos kirminai sunaikins šį kūną, vis dėlto aš savo kūne regėsiu Dievą!“ Jis atpažino, kas buvo tas prisikėlimas.

¹⁰⁰ Balaamas nė neatpažino Angelo, kol mulas neprakalbo kalbomis. Balaamas negalėjo atpažinti, kad jo kelyje stovėjo Angelas. Apakęs pamokslininkas negalėjo atpažinti, jog tai Dievas stovėjo kelyje, stengdamasis sulaikyti jį nuo jo dovanos pardavimo už pinigų. Ir kai mulas prakalbo žmogaus balsu, tuomet Balaamas atpažino, jog Angelas stovėjo jo kelyje, stengdamasis sulaikyti jį nuo to, ką jis darė.

¹⁰¹ O, jūs apakę denominacijos! Jei Dievas galėjo panaudoti mulą, kuris yra nebylys, kad tas prašnektų jam nesuprantama kalba, kad parodytų tarnautojui, jog šis išklydo iš kelio, argi Jis negali panaudoti žmogaus, kad padarytų tą patį? Apakę žmonės!

¹⁰² Jei tik Achabas būtų atpažinęs savąją dieną, jis niekuomet nebūtų pasmerkęs pranašo Michėjo Dievo Žodžio pažado jam.

¹⁰³ Kai Achabas stovėjo ten tą dieną, jis ir—ir Juozapatas. Ir štai ten buvo keturi šimtai pranašaujančių pranašų, sakančių: „Eik! Viskas gerai. Achabai, tu gyveni nuodėmėje. Tu padarei mus didžiule denominacija! Mes esame dideli žmonės. Mes puikūs tarnautojai. Štai mes — mūsų keturi šimtai mokytų kunigų, ar pranašų. Mūsų yra keturi šimtai, mokytų Žodžio ir teologijos. Mes žinome viską apie Tai“.

¹⁰⁴ Taigi, pasirodė, kad jie ne viską žinojo apie Tai. Žmogus, kurį jie vadino pamišusiu, prieš tai buvusioje kartoje, Elijas, tikras Dievo pranašas, pranašavo: „TAIP SAKO VIEŠPATYS: ‘Šunys laižys tavo kraują, Achabai!’“ Matote?

¹⁰⁵ Bet tie kunigai, žmogiškieji pranašai, nors jiems su Tuo buvo viskas tvarkoje. Jie sakė: „Tėve Abraomai. . . ar Tėve Achabai, eik! Viešpats su tavimi. Tu turi Raštą, nes Dievas atidavė šią žemę Izraeliui. Ji priklauso Izraeliui. Eik! Viešpats su tavimi“. O, varge!

¹⁰⁶ Bet, tu žinai, Juozapatai, vienas, kuris nesusimaisė nuodėmėje taip, kaip Achabas, jis matė tai truputį kitaip. Jis paklausė: „Ar čia nėra kito?“

¹⁰⁷ Jis pasakė: „Čia yra vienas, bet aš jo nekenčiu“. Matote? Ką Dievas darė? Jis vėl atkirto Savo žmones per pranašą. „Aš jo neapkenčiu. Jis nieko kita nedaro, o tik visą laiką smerkia mane. O tu žinai, aš esu didis žmogus. Aš nebūčiau turėjęs šios seminarijos, jei nebūčiau buvęs didis tikintysis. Pas mane gerai apmokyti žmonės. Aš juos ten pasodinau su knygomis ir Biblijomis, ir kitkuo, kad mokyčiau tai. Ir aš žinau, kad jie yra puikūs vyrai“.

Jei tik Achabas būtų atpažinęs, kas buvo tas vaikinys, tas vargšelis apdriskęs vaikinukas, Imlo sūnus, kuris ten stovėdamas

jam kalbėjo: “TAIP SAKO VIEŠPATS”, jis niekuomet nebūtų padaręs tos lemtingos klaidos. Bet jis nuteisė Michėją. Jis niekuomet. . .

O, žmonės, atpažinkite laikotarpį, kuriame gyvenate! Pažvelkite, kas įvyko. Pažvelkite, kas pažadėta. Atpažinkite dieną, kurią gyvenate.

¹⁰⁸ Jei tik bažnytinė denominacija šiandien galėtų atpažinti, kodėl jie yra nuteisti, o jų nariai bėga nuo jų kaip Izraelis iš Egipto! Jei tik denominacijos baigtų smerkti tuos įrašus ir išiklausytų į juos! Ir tu, pamokslininke, klausydamasis šios juostos, išiklausyk! Jei tik tu atpažintum valandą, kurią tu gyveni, jei tu tik atpažintum laiko ženklą, tu pamatytumei, kodėl žmonės bėga iš tų denominacijų. Viešpaties Dvasia kviečia! “Niekas negali ateiti pas Mane”, – pasakė Jėzus, – “jei Mano Tėvas jo nepatraukia. Ir visi, kuriuos duoda Tėvas, praėjusiais laikais davė Man, ateis”.

¹⁰⁹ Kaip ta moterėlė prie šulinio ir dvasininkas, kokie jie buvo skirtingi! Šiandienos raštas yra ant sienos vėl. Jie mato jį, tačiau neatpažįsta.

¹¹⁰ Jei tik žydai būtų atpažinę pažadėtą ženklą savojo Mesijo pagal paskutinį savo pranašą! Malachijo 3 sakoma: “Štai Aš siunčiu Savo pavartinį paruošti kelią pirma Manęs”. Ir jie tvirtino, kad laukė Jo.

¹¹¹ Koks—koks tikslus sugretinimas iki šios dienos! Jie tvirtina, kad laukia kažką įvyksiant. Bažnyčios ištisai meldžiasi ir pasninkauja, ir sako: “Dabar melskimės. Susieikime kartu. Pas mus turi įvykti didelis dalykas. Mes žinome, turi įvykti kažkas stipraus. Bažnyčia turi pasiruošti”. Štai dėl ko jie meldžiasi.

¹¹² Štai dėl ko jie ten meldėsi. Ir štai ateina Jonas Krikštytojas. Dėl to, kad jis atsisakė jų seminarijų, dėl to jis priešinosi tam, ko mokė jų tėvai. Jis išėjo iš dykumos, neturėdamas išsilavinimo. Jis išėjo, neturėdamas baltos apykaklės, kaip būtų šiandien pasakyta. Jis išeina be didelės teologinės puokštės. Bet jis ateina, žinodamas iš Dievo pažado, kad jis turi paskelbti Mesiją.

Jis pasakė: “Jis dabar stovi tarp jūsų”. O jie pagalvojo, kad jis pamišęs, nes jis neatėjo iš jų mokyklų. Raštas buvo ant sienos, o jie to nežinojo. Jie tvirtino, kad laukia ateinančio tokio Žmogaus; o Jis buvo jų tarpe. Ir jie neatpažino Jo, nors sakė, kad laukia Jo.

¹¹³ Taip pat panašiai kaip žydai, kurie ten buvo, kaip pagonys su savo, kadangi tas pats išpranašauta, tas pats. Tvirtino, kad jie laukė Jo. Bet dabar denominacijos Pagonių, Laodikėjos laikotarpyje yra lygiai tokios pat aklos kaip ir jie, nes (kodėl?) išpranašauta, kad jie tokie bus. Tai turi įvykti.

¹¹⁴ Jei tik Izraelis būtų atpažinęs savo ženklą, jie būtų žinoję, kad Mesijo pasirodymo laikas — čia pat. Jei tik jie būtų atpažinę!

Jūs žinote, mokiniai tai pasakė Jėzui. “Kodėl Rašto žinovai sako, jog pirmiau turis ateiti Elijas?”

¹¹⁵ O Jėzus pasakė: “Elijas jau atėjo, o jie neatpažino jo. Jis jau buvo čia, o jie jau užmušė jį. Jie padarė tiksliai taip, kaip Rašte buvo pasakyta”.

¹¹⁶ Jei tik jie būtų atpažinę, kad tas “fanatikas”, kuris pasmerkė visokių jų elgesio dviveidiškumą, kuris pasmerkė viską, ką jie darė. . . Jis pasakė: “Jūs veidmainiai! Nepradėkite. . . Gyvatės žolėje, jūs angių išperos, kas perspėjo jus bėgti nuo ateinančios rūstybės? Ir nebandykite ramintis: ‘Mūsų tėvas — Abraomas. Mūsų šis, tas ar *anas*’. Nes aš jums sakau, kad Dievas gali pažadinti Abraomui vaikų iš šitų akmenų”.

¹¹⁷ Nemanykite, kad jūsų žinioje Pasaulio Taryba ir jos puikiausiai apsirengę nariai. Dievas gali iš skersgatvių žiurkių pažadinti vaikus, išpildyti Savo Žodį; parsidavėliai, prostitutės, girtuokliai, lošėjai. Jis gali tai padaryti. Jis vis dar Dievas.

¹¹⁸ Apakę denominacijos, kaip apakęs Izraelis, apie abu išpranašauta, kad jie tokie bus. Aš jums vedžiau paraleles, kol dabar pasiekiau šią vietą, kaip norėjau. Apakę, kaip pagonių denominacijos iš Laodikėjos laikotarpio, šiandien apakę kaip ir tuomet.

¹¹⁹ Laodikėjos laikotarpis turi priimti Žinią! Malachijo 4 pasakyta, kad jie tai padarys.

Tačiau ko gi jie laukia? “Mūsų denominacija duos Tai. Jei Tai neateina per mus — baptistus, presbiteronus, asamblėjas, išpažįstančius vienybę, tai yra. . . Jei ne mes Tai duodame — Tai nėra tikra”.

Tą patį jie darė aną dieną! Tai atėjo ir išėjo, o jie to nežinojo. Jie to nepažino, nors tai išpildė kiekvieną Žodį. Jėzus pasakė: “Jie pasielgė taip, kaip norėjo. Taip pat jie pasielgs su žmogaus Sūnumi”, Jis bus atmetas.

¹²⁰ Taigi, stebėkite: tas pats dabar, pagonių dienomis pagal pažadėtus Malachijo 4 Raštus.

Kaip Jėzus pasakė: “Visas Raštas yra įkvėptas ir nė dalelė Jo negali likti neišpildyta”. Nėra būdo sulaikyti Rašto išsipildymą. Viskas turi būti išpildyta. Ir Jėzus pasakė, kad taip ir bus. Ir štai mes matome tai įvykus. Mes tai matome.

¹²¹ “Atnaujinkite” ką šiomis paskutinėmis dienomis? Klausykite, denominaciniai broliai! Atnaujinkite sekminių, pradinę šventę. Kokia Ji buvo pradžioje, taip Ji bus atnaujinta prieš suskambant Izraelio Trimitų šventei. Turi būti atnaujinta! Kąkas turi tai padaryti. Malachijo 4 pasakyta, jog tai grąžins tėvų Tikėjimą vaikams, štai kas įvyks.

¹²² Jei Izraelis būtų atpažinęs savo Mesiją, pažadėtąjį ženklą, jie nebūtų atsідūrę ten, kur yra šiandien. Jei jie. . . Bet kodėl jie to nepadarė? Gaila. Kodėl jie to nepadarė? Nes Dievas pasakė,

kad jie to nepadarys. Kiek tuo tikinčių, pasakykite: “Amen”. [Tikintieji tuoju pat sako: “Amen!”—Red.] Dievas pasakė, kad jie to nepadarys.

Ir tas pats Dievas pasakė, kad tai įvyks Laodikėjos Bažnyčios laikotarpyje, ir tai yra priešais juos. Kaip jie gali padaryti kažką kita, o ne tai?

¹²³ Jei tik jie būtų atpažinę pažadėtą Mesijo ženklą, žmogaus Sūnaus ženklą! Jis ateina žmogaus Sūnaus vardu. Taigi, Jis buvo tuo vardu Sekminių laikotarpiu, Šventojoje Dvasioje, Dievo Sūnus. Na, o sekantis dalykas yra Tūkstantmetis, Dovydo Sūnus. Trys “Sūnūs”, tas pats Dievas. Tas pats “Tėvas, Sūnus, Šventoji Dvasia”, tas pats Dievas. Dovydo Sūnus, Dievo Sūnus... Dovydo Sūnus, žmogaus Sūnus, Dievo Sūnus yra tas pats Dievas visą laiką, tiesiog trejopose skirtingose funkcijose.

¹²⁴ Taip pat ir “Tėvas, Sūnus ir Šventoji Dvasia” – ne trys Dievai, bet tas pats Dievas trejopame paskirstyme, trejopose funkcijose kaip Tėvas, Sūnus ir Šventoji Dvasia.

Bet šiandien tradiciškai apakę kaip jie buvo apakę tuomet, tradiciškai apakę, jie to nemato. Kodėl jie to negali matyti? Jie niekuomet to nepamatys. Atminkite, tai yra TAIP SAKO VIEŠPATS.

Sakote: “Tuomet kodėl tu tai sakai?”

Tiesiog tas pats, ką Jonas darė, tas pats, ką kiti darė. Tai čia, tai ten kyšo koks vienas, kuris turi pasireikšti. O, Dievo avys, klausykite Dievo Balso! “Mano avys girdi Mano balsą”.

¹²⁵ Moteris prie šulinio atpažino savąją dieną per Mesijo ženklą. Jos būsena buvo bloga. Ji nenorėjo apsikvailinti kartu su tomis išsakinjusiomis bažnyčiomis, taip kaip darė jie. Jie ėjo savo keliu ir tai, ką jie darė, ji netikėjo tokiu mulkinimu. Bet ji žinojo, kad vieną dieną ateis Vienas. Vargšas draugužis tenai, kelyje prie šulinio; ji rado Tai, ko ieškojo, kai Jis pradėjo atskleidinėti jai jos širdies paslaptį, pasakė jos nuodėmę, kurioje ji gyveno.

Ji pasakė: “Pone, jaučiu, kad Tu esi Pranašas”. Na, o jie nebuvo turėję tokio jau keturis šimtus metų. Pasakė: “Jaučiu, kad Tu esi Pranašas. Ir žinau, kad kai ateis Mesijas, Jis darys šiuos dalykus”.

Jis tarė: “Aš ir esu Jis”.

¹²⁶ Ji atpažino. Klausimų daugiau nebebuvo, “Kaip Tu gali tai įrodyti?” Tai jau buvo įrodyta. “Kai ateis Mesijas, Jis tai darys”.

[Brolis Branhamas penkis kartus subeldžia į katedrą—Red.] Ką gi, jei ji gali tai atpažinti pagal Raštus, argi mes negalime atpažinti vakaro Šviesos ir šiandienos ženklų?

“Mes žinome, kai ateis Mesijas, Jis mums parodys visus šiuos dalykus. Jis mums tai paskelbs”.

Jis pasakė: “Tai Aš, kuris su tavimi kalbu”.

¹²⁷ Daugiau jokių klausimų. Ji nuėjo ir apskelbė žmonėms: “Eikite, žiūrėkite! Štai Jis”. Jai daugiau nekilo jokių abejonių. Tai buvo išspręsta, nes ji atpažino dieną, kurią gyveno. Ji ją atpažino.

¹²⁸ Taip pat ir Natanaelis, didis Žydas, kai jis pamatė tą pažadėtą Mesijo ženklą; nesvarbu, kiek kunigų, kiek viso kito.

Kaip tai suveikė? Kunigai buvo suneraminti, kai pamatė tuos žmones, paliekančius bažnyčias ir einančius. Jis pasakė: “Tas, kuris dalyvaus Jo susirinkime, bus atskirtas nuo bažnyčios. Mes išvargsime jus iš denominacijos”.

¹²⁹ Taip pat yra ir šiandien. “Mes išvargsime jus iš mūsų organizacijos, jei jūs dalyvausite jo susirinkime”.

¹³⁰ Prisimenate akląjį? Tėvas ir motina net negalėjo atsakyti; jie bijojo. Nes jie buvo pasakę: “Tie, kurieėjo pasižiūrėti Jėzaus ar—ar dalyvavo Jo susirinkimuose, bus atskirti nuo bažnyčios”. Bet tas aklasis kalbėjo pats už save, tas, kuris buvo aklas, galėjo regėti.

¹³¹ Aš, kadaise buvęs aklas, dabar galiu matyti. Aš, kuris nežinojau šių dalykų, Tai man pasidarė žinoma per Šventąją Dvasią. Išleiskite į laisvę, denominacijos, nes jie vis tiek ateina! “Kai Aš būsiu pakeltas nuo žemės, visus patrauksiu prie Savęs”.

¹³² Natanaelis tai atpažino. Jis tai žinojo.

¹³³ Kaip ir Rašto įrodymas Mozei, patvirtintas Žodis. Mozė žinojo, jog tai buvo tos dienos pažadas, nes jis buvo pagal Raštą, nesvarbu, koks keistas. Jis pasakė: “Kam aš papasakosiu tuos. . . Aš papasakosiu jiems, kad mačiau Šviesą toje dykumoje. Na ir kaip aš galėsiu jiems pasakyti, kad ten buvo Šviesa, ir ta Šviesa liepė man ten eiti?”

Jis pasakė: “Tikrai, Moze, Aš būsiu su tavimi”. Ir ne tiktai. . .

¹³⁴ Jis neparodė Pats Savęs ten, Egipte; tik per stebuklus ir ženklus. Bet, kai Jis surinko juos visus, vėl jiems pasirodė ir patvirtino Mozės tarnavimą priešais Išrinktuosius ir iššauktuosius. Kai tas pranašas atkirtęs išlaisvino juos iš tos tautos ir atvedė į vietą, tuomet Ugnies Stulpas pasirodė vėl, ant Sinajaus kalno viršūnės.

¹³⁵ Sugretinkite tai su šiandiena. Amen! Garbė Dievui! Tai man daugiau nei gyvenimas. Senatvė jau sėlina pas mane ir aš matau, kaip vulgarumo ir nedorumo valanda užvaldo šalis ir kitką, tuomet aš atsigrėžiu ir matau, kas atsitiko. Mano širdis smarkiai plaka iš džiaugsmo, žinodama, kad netrukus ši žemiškos buveinės šventykla išnyks, bet manęs laukia kita anapus. Aš stengiuosi ištraukti žmones, atkirsti juos nuo tų dalykų ir reikalų, ištraukti juos; parodyti jiems pagal Raštus, kad čia stovi Dievas; su Ugnies Stulpo patvirtinimu, kurį

stebėjo šimtai ir tūkstančiai, ir Tai netgi buvo fotografuojama fotoaparatu, kartas nuo karto, kad būtų įrodyta.

¹³⁶ Iškyla mėgdžiotojai. Žinoma, taip turi būti. Mėgdžiotojai iškilo ir Mozės dienomis, darė tą patį. Dievas pasakė: “Atsiskirk, Moze. Neįsikabink į juos. Aš juos prarysiu”. Ir pasaulis pasičiupo juos. Taip pat yra šiandien; grįžta tiesiai į pasaulį, pinigų pinklės ir visa kita. Suprantate?

¹³⁷ Mozės Rašto ženklas! Jis buvo—jis buvo tas didis Dievo pranašas, kuris nuėjo ten išvaduoti jų, ir jie atpažino tai. Jie atpažino ženklą. Jis buvo tikslus Rašto pažadas, patvirtintas.

¹³⁸ Jėzus buvo tas Rašto pažadas, patvirtintas moteriai. Arba, Jis buvo Išaiškinimas. Jėzus buvo Rašto Išaiškinimas. Jo Paties Gyvenimas išaiškino Raštą.

¹³⁹ Argi nematote šios valandos Žinios? Ar atpažįstate, kur mes esame? Pati Žinia iš Rašto aiškina jums valandą, kurią mes gyvename. Tai — išaiškinimas.

¹⁴⁰ Jėzus pasakė Izraeliui: “Jei tik jūs būtumėte pažinę savąją dieną”. Kartą, būdamas Alyvų kalne, Jis apžvelgęs pasakė: “Jeruzale, o Jeruzale!” Jis raudėjo. Jis pažvelgė žemyn. Jis matė.

Galbūt ne sugretinimui. Neseniai naktį, rytą, apie dešimtą valandą, kai mačiau tą parsidavėlę bažnyčią. Giliai širdyje jauti, kaip Šventoji Dvasia apsipila ašaromis.

“Jeruzale, o Jeruzale, kiek kartų Aš buvau greta tavęs. Bet ką tu padarei? Tu užmušei pranašus, kuriuos Aš tau siunčiau. Tu nužudei juos”.

Ir Žinios, siųstos bažnyčiai šiandien, buvo nužudytos jų denominacinėmis dogmomis. Raštas buvo nužudytas jų dogmomis. Jėzus pasakė: “Jei tik jūs būtumėte pažinę savąją dieną! Bet dabar pernelyg toli, dabar pernelyg vėlu”. Taip pat yra ir su bažnyčiomis!

¹⁴¹ Aš tikiu iš visos širdies, kad ji jau už atpirkimo. Nesvarbu, ką norite apie tai manyti, tai jūsų nuomonė. Ši yra manoji. Suprantate? Jūs neprivalote laikytis mano nuomonės. Bet aš tikiu, kad ji jau už atpirkimo, ir taip yra jau penkeri ar šešeri metai. Aš prisimenu. Jūs prisimenate Čikagą. Stebėkite, kas atsitiko nuo tada ir stebėkite, kas vis dar vyksta. Matote? Atminkite, mano vardas yra priešais. Jis ten prismeigtas. Tai yra TAIP SAKO VIEŠPATS. Žiūrėkite, jei ji nesiliovė, tęskite.

¹⁴² Pažvelkite į 1933, kai buvo nusakyta, kaip elgsis moterys šiomis paskutinėmis dienomis. Kaip buvo pasakyta, kad žmonės... Kaip Musolinis prieš pabaigą. Kad Hitlerio bus paslaptingas galas. Kaip tie trys -izmai sueis į komunizmą. Kaip atsiras mašinos, panašios į kiaušinį. Ir kaip moterys nešios tokius drabužius, kad atrodytų kaip vyrai, netgi panašius į jų apatinius drabužius; ir galiausiai priešs iki to, kad prisidės kone figos

lapelius. Koks ištvirkėliškas jų elgesys bus šią dieną. Pažvelkite, ką jie padarė. Ir tai yra priešais jus.

¹⁴³ Jei tik Krikščionės galėtų . . . taip vadinamos Krikščionės tik galėtų atpažinti, galėtų atpažinti tą nedorą dvasią savyje, kuri nuo velnio, kuri verčia nusikirpti plaukus. Vienintelis velnias taip daro. Ir jums tai priešinga Dievo Žodžiui, lygiai kaip buvo Edeno sode. Ką jie darė? Jei tik jie būtų galėję atpažinti! Jie mėgina pasakyti: “O, kalba šitas menkas pamokslininkas šventasis velenėlis!” Tai ne aš. Ne aš jums sakau, ką daryti. Aš tik cituoju Žodį. Jei tik jie galėtų atpažinti, kad tai yra velnias.

¹⁴⁴ Jie save vadina Krikščionimis. Jėzus pasakė: “Kaip jūs galite Mane vadinti ‘Viešpačiu’ ir nedaryti to, ką Aš sakau daryti?” Jie negali būti Krikščionimis. Aš jiems ne teisėjas, bet tiesiog kalbu, ką sako Žodis. “Kaip jūs galite Mane vadinti ‘Viešpačiu’ ir nedaryti to, ką Aš sakiau daryti?” O štai visas Žodis yra Jėzaus Kristaus apreiškimas. “Kaip jūs Mane vadinate, ‘Viešpačiu’?”

¹⁴⁵ Jei tik jie galėtų atpažinti, kad tai velnias, amorali dvasia. Kai kurios mielos moterys tenai . . .

¹⁴⁶ Manau, kad vulgariausia vieta, kurią man teko matyti savo gyvenime, yra Jeffersonvillis, Indiana, dėl apsinuoginusių moterų. Buvau Holivude. Buvau visur. Buvau visame pasaulyje ir mačiau visokio purvo. Mačiau tai Paryžiuje. Mačiau tai Anglijoje, kuri yra visų jų pagrindinė.

¹⁴⁷ Aš manau, kad vieną dieną Anglija nugrims po vandenynu. Ji tai užsitarnavo; nedora, purvas, menkybė! Tai amorali pasaulio pamazgų duobė, labiausiai Rašto nepriimantys žmonės, kokius esu matęs savo gyvenime. Ji tokia tapo todėl, kad atmetė Tiesą.

¹⁴⁸ Billis Grahamas pasakė, kad turėjo išvesti savo žmoną iš parko; vyrai ir moterys, vaikinai ir merginos atvirai užsiiminėjo seksu tame parke. Ji virsta pamazgų duobe; taip pat ir Prancūzija, taip pat ir likęs pasaulis. O taipogi ir Jungtinės Valstijos, išsiveržusios į visų jų lyderius!

¹⁴⁹ Pažvelkite į šiandieną. Priverčia jas nusikirpti plaukus, dėvėti šortus, kelnes, rūkyti ir vadina save tikinčiosiomis. Argi nesuvoki, sese, ar moterie . . . Tai yra, atleiskite, ne mano sese; daro tokius dalykus. Argi nesuvokiate, jog tai velnias? Bet kas . . .

Kaip senovės žydai jūs nepatikėsite patvirtintu Žodžiu, kai Jis jums įrodytas. Jūs įsikibę savo denominacinių tradicijų, kurios sako, jog viskas tvarkoje. Jūs kalbate kalbomis, jūs šokinėjate aukštyr žemyn, giedate dvasioje ir kerpatės plaukus. Ar galite įsivaizduoti Krikščionį taip elgiantis?

Aš regėjau velnius, mačiau užkalbėtojus, mačiau, kaip jie kalba kalbomis ir aiškina, ir šokinėja aukštyr žemyn, ir šoka dvasioje; geria kraują iš žmogaus kaukolės ir keikia Jėzaus Kristaus Vardą.

150 Tu sakai: “Aš priklausau bažnyčiai. Aleliuja! Šlovė Dievui! Aš. . .” Kam tu priklausai?

Bažnyčia yra Žodis! O Žodis sako: “Gėda tau tai daryti”.

Jūs akla fariziejų grupelė, šitaip vedate tuos vargšus vaikus į pragarą; nes jūs bijotės dėl duonos kąsnio ir kad nebūtumėte išvartytas iš savo denominacijos, jei pradėtumėte kažką Tokio. Gėda jums, veidmainiai! Susigėskite dėl šito. Matydami šitaip priartėjusią tą valandą, jūs per savo tradicijas nusisukate nuo Dievo Žodžio. Kaip jūs drįstate, apakusieji!

151 Argi Biblijoje nepasakyta, kad jūs apakę? Argi negalite suprasti, kad esate apakę? Biblijoje taip pasakyta. “O tu esi nuogas, skurdžius, apgailėtinas, aklas ir nežinai to”. Kai tu galvoji, jog tavo bažnyčia didžiausia mieste ir darai *taip, šitaip* ar *kitaip*; o Biblijoje pasakyta, kad tu esi toks vargšas, koks tik gali būti, ir esi aklas. O Jis vis dar stovi prie durų, mėgindamas parduoti tau tepalo akims; ne parduoti, o jo tau duoti, o tu jo nepriimi. Išpildo Raštą.

152 Žmonės, kokią dieną gyvenate? Ar atpažįstate valandą, ar atpažįstate ženklą?

153 Kad galėtų suvokti tos moterys, jog tai velnias. Tai bjaurus velnias religijos vardu. Jis visuomet šitoks buvo. Jis ateina pas kiekvieną pranašą, jis ateina pas kiekvieną išminčių, jis ateina net pas Jėzų Kristų kaip religingas individas. O Biblijoje pasakyta, kad jis “bus taip arti paskutinėmis dienomis”, netgi sekmininkų, “ir suklaidintų net išrinktuosius” iš tos sekmininkų bažnyčios, “jei tai būtų įmanoma”. [Tuščia vieta juostoje—Red.]

154 “Nedaugelis”, — Jis pasakė, — “nes ankšti vartai ir siauras kelias, ir tik nedaugelis jį randa. Kaip buvo Nojaus dienomis, kai buvo išgelbėtos aštuonios sielos, taip pat bus žmogaus Sūnui ateinant”. Pagalvokite apie tai! Kokią dieną mes gyvename? Ar atpažįstate valandą, ar atpažįstate dieną?

Man prireikė daug jūsų laiko, bet reikia dar kelių minučių. Suprantate?

155 Leidžia joms kirptis plaukus. Na, jie kalba: “Mūsų bažnyčia nekreipia į tai dėmesio”. Žinote, kodėl? Jie yra akli.

“Nieko tokio, jei nusikirpsite plaukus”. Biblija sako kitaip! Nepadoru tau nusikirpti plaukus ir dargi melstis.

Jūs sakote: “Gerai, moteris turi būti apsigaubusi”. O Biblijoje pasakyta, kad “plaukai” ir yra jos apsigaubimas. Ne kepurė; jos plaukai!

156 Kas, jei Mozė būtų pasakęs: “Aš nusiimsiu kepurę vietoj apavo”? Tai nebūtų suveikę. Dievas pasakė “apavą”, ir Dievas turėjo omenyje apavą.

Jis pasakė “plaukai”, ne kepurė! Šlovė Dievui! Jam tai patiko, esu tikras. Garbė Dievui! Jis turi omenį kaip tik tai,

ką sako. Raštas ne iš asmeninio aiškinimo. Neskirta tik jūsų denominacijai; Tai reiškia kaip tik tai, ką sako, o Jis yra aiškintojas.

¹⁵⁷ Sakai: “Pažįstu moterį, kuri taip daro”. Man nesvarbu, ką tu pažįsti. Žinau, ką Dievas apie tai pasakė. Darykite kaip jums patinka.

¹⁵⁸ Jei tik jūs galėtumėte suprasti, kas tai yra dama. Oh! Jei tik jūs galėtumėte suprasti! Arba “moteris”, ne dama.

¹⁵⁹ Mačiau iškabą, einant pro “Mėlynąjį šerną”, link centro, ko gero, ten Penktoji gatvė, tokia alinė, parašyta: “Staliukai damoms”. Aš tiesiog sustojau ten; tariau: “Pas jus tokių nė nebūna”. Dama neis į tokią vietą. Moteris gali, bet ne dama.

¹⁶⁰ Ar pastebėjote, kad pasaulio nuopolis prasidėjo nuo moters nedorumo? Ar žinote, kad turi pasibaigti tuo pačiu, moterų nedorumu? O bažnyčia simbolizuojama kaip moteris? Bažnyčia yra moteris, dvasiškai šnekant.

Taigi, Nuotaka yra moteris, dvasiškai šnekant.

¹⁶¹ Bažnyčios amoralumas, kaip jis išsikerojo! Pažvelkite į regėjimus, pažvelkite į tuos dalykus, žiūrėkite, Dievas tiksliai parodo regėjimuose, ir tie regėjimai tikri. Mano Biblija prie širdies, tai jums, kurie klausotės juostos, o auditorija gali matyti. Aš tai mačiau! Visagalis Dievas žino, kad tai Tiesa. Iki pat dabar nebuvo pažinta. Štai ji – “nuoga, ir nežino to”. Ji kaip tik puikiai leido laiką. Štai jums.

Bet kai pasirodė ta miela Nuotaka, ji buvo kitokia. “Alfa ir Omega!” M-hm.

¹⁶² Velnias taip daro. Bet kaip ir senovės žydai, kai pamatė Žodį. . .

Ir Jėzus pasakė Savo, Jis šitaip pasakė Savo mokiniams: “Tyrinėkite Raštus. Jūs, suprantate, jūs suglumę dėl Manęs ir Mano tarnavimo. Tyrinėkite Raštus. Juose manote turį Amžinąjį Gyvenimą, o Jie liudija apie Mane, Jie jums pasakys, kas yra Manoji Žinia. Jei jūs negalite patikėti Manimi, tikėkite tikrais Žodžiais, kuriuos jums aiškina Dievas”.

¹⁶³ “Šis Žmogus neturi mums vadovauti. Mes turime savo kunigus ir taip toliau”. Tuomet pirmyn, tai viskas, kas gali būti pasakyta. Šiaip ar taip, per vėlu. Denominaciniai papročiai sako, kad viskas tvarkoje, jie to ir klauso. Jie jau geriau klausys. . . Jūs labiau tikite žmogaus, nei Dievo Žodžiu. Jie neatpažįsta. Šiandien bažnyčios neatpažįsta Antrojo Timotiejaus 3. Jei jūs. . .

¹⁶⁴ Matau, kai kurie iš jūsų užsirašote Raštų vietą. Taigi, štai tie Raštai, kuriuos aš čia cituoju. Na, jei kas nors atkreips į tai mano dėmesį ar patrauks man už rankos, galėsiu parodyti atitinkamą Rašto vietą. Gerai?

¹⁶⁵ Jie neatpažįsta Antrojo Timotiejaus 3, kur Tai pasakyta: “Paskutinėmis dienomis žmonės bus užsispyrę, pasipūtėliai, labiau mylintys malonumus negu Dievą, nesutaikomi, šmeižikai, nesusivaldantys ir nekenčiantys to, kas gera (Nuotakos), matote; turintys dievotumo pavidalą, bet atsižadėję jo Jėgos; šalinkis tokių. Nes tai yra tie, kurie eina iš namų į namus ir pavergia silpnas moterėles, silpnas moterėles, geidulių vedžiojamas, niekuomet nesimokančias ar vis nesugebančias pasiekti Tiesos pažinimo”. Niekuomet! Jie to nepanorės daryti ir nedarys. Dievas taip pasakė.

O aklas fariziejau, argi to nematai? Aš nesu piktas; tiesiog kalu viņį ir įtvirtinu jį. Nei bažnyčios Šito neatpažins. Moteris negali to suprasti. Jos priverstos. . . “Silpnos moterėlės geidulių vedžiojamos”, Holivudas, visas šis šlamštas, nukirpti plaukai, dėvimi šortai, naudojamas makiažas, visas šis šlamštas yra nederamas. Ar žinote, kad moteris vaidina didžiulę rolę paskutinėmis dienomis?

¹⁶⁶ Ar žinote, kad Biblijoje pasakyta, jog “Tie, kurie ištrūks iš šio didžiulio pasmerkimo, bus nuostabi šaka priešais Viešpatį”? Vieną dieną priešiu prie to, Viešpaties valia, dėl jūsų, moterys. Kad jūs pamatytumėte, ką Dievas mano apie moterį, kuri iš tiesų ištrūksta iš šios dienos pasmerkimo. Pasakė: “Ji bus nuostabi”.

¹⁶⁷ Neseniai girdėjau juokiantis moterį iš. . . Mergina, puokštė pusiau apsinuoginusių patelių, žemesnės nei—nei kalės dorovės, juokėsi iš pagyvenusios moters ilga suknia. Paklauskite, jūs, menkos susisukę patelės, ji turi kažką, apie ką jūs nė nenutuokiate. Ji dorovinga. Jūs net nežinote, ką tai reiškia. Jūs, ko gero, netekote to dar lopšyje. Jūs netgi nežinote, kas gera, o kas bloga; ji žino. Jos širdyje kažkas yra paslėpta, apie ką jūs neturite ir supratimo. Jūs tai praradote; niekuomet nesurasite. Nevadinkite jos senamadiška ir taip panašiai. Ji žino kai ką, ko jūs nė nenutuokiate. Ji paslėpė savo širdyje padorumo lobius. Jūs net nežinote šito žodžio. Jūsų mamos jus taip užaugino. Jūsų pastorius leido tai; rodo jo būseną. Aš pamokslauju apie jį štai čia dabar. Suprantate? Pažvelkite, kur jūs esate, bažnyčios?

¹⁶⁸ Jėzus pasakė: “Visas šis Raštas turi būti išpildytas”. Ir Jis yra išpildytas.

¹⁶⁹ Pastebėkite: “Kaip Janas ir Jambras priešinosi Mozei”, jis tikrai ateis, kai kurie iš jų. Ne, dabar čia jis nekalba apie metodistus, baptistus; jie yra už kadro. Suprantate? “Bet kaip Janas ir Jambras priešinosi Mozei ir Aaronui, taip ir jie priešinsis; žmonės netikusio proto, kas liečia Tiesą”, buvo iškreipta į bažnyčios dogmas ir mokymus vietoj Biblijos.

Ir tuomet Janas ir Jambras galėjo daryti viską, ką ir Mozė. Matote: “kaip Jambras”, matote čia paralelę?

“Kaip Janas ir Jambras priešinosi Mozei, taip ir šie žmonės netikusio proto, kas liečia Tiesą, priešinsis Jai”, nenori

kaimynystės su Ja, netgi nenori bendradarbiauti su Ja, nenori turėti nieko bendra su Ja. Bet pasakyta: „Jų kvailystė išaiškės“. Kai Nuotaka užims Savo vietą ir pajudės į dangų, tai išaiškės, nepergyvenk; kaip Mozė, kai jis paėmė Izraelio vaikus ir pakilo iš Egipto, o Egiptas nuskendo. Gerai.

¹⁷⁰ Jėzus pasakė: „Visas Raštas yra įkvėptas, todėl visas Raštas turi būti išpildytas“. Kai Jis. . .

Jie klausė Jo, sakė: „Tu darai Save Dievu“.

¹⁷¹ Jis pasakė: „Jūs savo įstatymu tuos pranašus, kuriems atėjo Dievo Žodis, vadinate, jūs juos vadinate ‘dievais’, taip ir yra“. Pasakė: „Tuomet kaip jūs galite Mane smerkti, kai Aš sakau, kad esu Dievo Sūnus? Visi šie Raštai pateikti per įkvėpimą; visi Jie turi pasireikšti, visi Jie turi išsipildyti“.

Žiūrėkite, jie buvo tokie akli, jie buvo taip susidomėję žmogaus žodžiu užuot susidomėję Dievo Žodžiu. Tai verčia moteris taip elgtis. Tai verčia pamokslininkus taip elgtis. Užuot Jėzumi jie susidomėję vyskupu. Jie susidomėję tuo su savo—su savo pinigų maišu, didele kongregacija.

¹⁷² Paprasčiausiai pasižiūrėkite, ar aš populiarus. Atimkite žmones iš Jeffersonvillio, kuri grupelė čia yra iš Jeffersonvillio; atimkite pašalinius, iš Jeffersonvillio, iš šios maldyklos šį rytą, aš neturėsiu ar turėsiu pusę tuzino kam pamokslauti. Kas tai? Ji sudaryta iš surinktų iš visos šalies; nuo Niujorko, nuo Masačusetso, iki Bostono, Meino, Tenesio, Džordžijos, Alabamos ir visoje šalyje. Jie renkasi. Amen! Tai Jis ir pasakė. „Vakaro metu bus Šviesa“.

¹⁷³ Jie negali atpažinti vakaro Šviesos. Štai kas yra. Ji tiesiog neatpažįsta Jos. Ji yra pernelyg akla. Biblijoje pasakyta, kad ji tokia.

¹⁷⁴ Rusija tik užėmė savo vietą pasaulyje, moksle, ne daugiau nei prieš keturiasdešimt metų. Jūs žinote, kai vyko Pirmasis Pasaulinis karas, jie ne. . . Jie ignoravo Rusiją. Brolis Royus. . . Tai buvo tiesiog grupelė nemokšų, dideli sibiriečiai, apaugę barzdomis, neskiriantys kairės nuo dešinės. Teisingai, Rusija, bet ji pažino savo vietą. Ji turėjo išpildyti Raštą. Jūs žinote mano pranašystes, ką aš sakiau atsitiksiant, kaip jie visi susirinks komunizme. Dabar ji pirmąja pasaulyje mokslo srityje. Mes gerokai atsiliecame nuo jos. Visas pasaulis atsilieka nuo jos. Ji eina savo vietoje. Ji tiesiog suprato, kad taip pat turi protinių sugebėjimų.

¹⁷⁵ Atkreipkite dėmesį, kad žmogus turėjo tuos pačius šešis jutimus ir prieš šešis tūkstančius metų. Prieš šešis tūkstančius metų tais turimais jutimais jis bendravo su savo žemiškaisiais namais ir tarnavo Dievui. O dabar, paskutiniaisiais septyniasdešimt penkiais metais tas žmogus nuo arklio ir vežimo priėjo iki kosmonautikos. Kodėl? Jis nususuko nuo tikėjimo Dievu ir atsigrėžė į savo jutimus ir savo sugebėjimus kaip žmogiškoji

būtybė. Ar pastebėjote tai? Jis nustojo pasitikėti Dievu. Jis pasitiki savimi.

¹⁷⁶ Kaip ta netikinti moteris. Koks jos vardas, ten Vašingtone, kuri visa tai pakeitė? [Kažkas sako: “Murray”—Red.] Koks jos vardas? [“Murray”] Murray, ji pasakė: “Tol kol pas mus yra armija ir laivynas, mums nereikia senojo Jehovos”. M-hm. Man nesvarbu, ką mes turime.

Man arba Jehova, arba nieko. Tegu armija ir laivynas nuskęsta, o taip ir bus, bet Jehova liks visada. Ir jei aš esu Jo dalis, ir Jo sūnus, aš liksiu su Juo amžinai; ne per mano pašaukimą ar mano pasirinkimą, bet per Jo pasirinkimą. Amen, amen! Nieko bendra su tuo. Jis yra Vienintelis! Duokite man Jį, arba mirtis. Tegu tautos kyla ir puola; Jehova liks. Jis liko per visus amžius; kai puolė Roma, kai puolė Egiptas, kai visi kiti puolė. Jis vis dar lieka Jehova. O, aleliuja! Aš jaučiu didžiulę pagarbą.

¹⁷⁷ Rusija tapo savimi todėl, kad turėjo tapti. Lygiai kaip Izraelis turėjo pasiekti gimtinę. Dievas turėjo suvaryti Izraelį atgal į gimtinę dėl Trimitų. O taip pat Dievas turėjo nuvaryti Rusiją tenai, į komunizmą, padaryti tiksliai tai, kas buvo išpranašauta.

¹⁷⁸ Žmogus su šešiais jūtimais tiesiog ėjo išvien, su arkliu ir vežimu, tikėdamas Dievu. Paskutiniaisiais septyniasdešimt penkiais metais jis nustojo tikėti Dievu. Kai jie pasirašė Jungtinių Valstijų konstituciją, jie minėjo Dievą visur, ką tik darė. Dabar pas juos net nėra susirinkimo, jie netgi niekur nemini Jo Vardo. Štai taip. Jie priklauso nuo savo mokslo aukštumų, jie, jų mokslo gudrumo ar gašlių žmonių grupės. Išties taip. Visas pasaulis nugrimzdes į Biblijos nežinojimą. Bi- . . . visas pasaulis nususuko nuo Dievo.

Bet, tik pagalvokite, kaip tik iš viso to: bažnyčios denominacijų ir jų seminarijų nepadorumo, ir kitko Dievas paėmė Savo pranašų Žodį ir atkirto Nuotaką, kuri tikės. Pasakyta, kad Jis tai padarys. Jis atkapojo nuo viso to, ką Jis ir žadėjo padaryti.

¹⁷⁹ Jie priklauso nuo savo žmogiškojo intelekto, savo žmogiškojo mokslo, ir taip toliau; paliko Dievą, Kuriuo jis kadaise pasitikėjo. Jungtinės Valstijos paliko Dievą. Jie netgi pašalino Jį iš mokyklos, kad mūsų mažieji net neišgirstų apie Jį. Jie pašalino Jį iš mokyklos. Dabar jie mėgina pašalinti Jį nuo dolerių: “Mes tikime Dievu”. Jie ruošiasi pašalinti ištikimybės pasižadėjimą, paženklini: “Vieninga tauta Dievo vedama”. Jie ruošiasi tai pašalinti.

¹⁸⁰ Matote, jie nuėjo prie savo jausmų ir jūtimų. Nes paskutiniaisiais septyniasdešimt penkiais metais nė kiek nepakito jo jūtimai, jis vis dar toks pat žmogus, kokį Dievas sutvėrė pradžioje.

Bet šiomis paskutinėmis dienomis, ar atpažįstate, kur mes esame? O bažnyčia nususuko nuo Dievo į tai, į seminariją ir

patirtį, ir taip toliau, vietoj Žodžio. Net nepripažįsta Jo savo susirinkimuose, savo mokyklose, niekur, niekur daugiau.

¹⁸¹ Izraelis paskutiniaisiais dvidešimt penkiais metais suprato, kad kažkas atvedė juos į gimtinę, kaip buvo pažadėta. Jie net nežino, kaip tai įvyko. Jie kentėjo kaip kankiniai prie tų Trimitų, tačiau dabar jie yra savo gimtinėje. Jie nežino kodėl.

¹⁸² Kodėl Rusija prabudo? Kodėl tautos prabudo? Kodėl žmogus sugebėjo tai pasiekti? Kai mokslininkai prieš tris šimtus metų, prancūzų mokslininkas paleido balioną tam tikru greičiu aplink žemę ir įrodė moksliniu tyrimu, "Jei žmogus kada nors išvystys didžiulį trisdešimties mylių per valandą greitį, gravitacija pakels jį nuo žemės; pagal jo svorį, pagal baliono svorį". Dabar jis skrenda septyniolika tūkstančių mylių per valandą, suprantate, dar vis stengiasi kilti. Jis ką tik pripažino tai, neseniai. Kodėl? Taip turi būti.

¹⁸³ Na, o bažnyčios stovėjo ant Jėzaus Kristaus uolos. Kas ką besakė, jie laikėsi to Žodžio, tos valandos žinios; Liuteris, Wesleyus, ir ten toliau. O dabar jie atsigręžė atgal į tradicijas. Kodėl taip atsitiko?

¹⁸⁴ Po dvidešimt penkių metų Izraelis ką tik suvokė, jog jie kažkodėl yra gimtinėje. Buvo išpranašauta, kad jie vėl susirinks; Ozėjas taip pasakė. Prieš valandėlę mes tai skaitėme. Dievas padeda mums tai suprasti! Gerai.

¹⁸⁵ Tuo pačiu metu Nuotaka atpažino vakaro Šviesą, kaip tik pradeda atpažinti. Alkani sekmininkai pradėjo pripažinti, kad jų organizacijos neturi to, ko jie ieškojo, jie tokie susipynę ir išdraskyti. Matote, tai atpažinimo laikas, atpažinimo. Jūs turite atpažinti.

Pasaulis atpažino. Tautos atpažino. Mokslas atpažino. Velnias atpažino, kad tai laikas, kai jis gali sužlugdyti moteris, sužlugdyti bažnyčią, sužlugdyti žmones. Jis atpažino tai.

Ir Dievas pripažino, kad žemėje yra žmonės, kuriuos Jis iš anksto paskyrė Gyvenimui. Jis pažino, kad tai yra metas nusiųsti Savo Žinią. Jis tai padarė. Žmonės atpažino Ją, Nuotakos metas suvokė, jog tai vakaro Šviesa.

¹⁸⁶ O kad Sodoma būtų atpažinusi savo dienas, kai pamatė ateinančius tuos pasiuntinius kaip Billis Grahamas ir Oralas Robertsas!

¹⁸⁷ Taigi, kažkoks nedoras žmogus Phoenixe pakilo ir pasakė. . . paleido tą dalį juostos ir pasakė, kad aš ten pasakiau, jog aš "turiu būti pakrikštytas Jėzaus Vardu", taip pasakė. O paskui pasakė: "Na, jūs *čia* matote, štai *čia* jis pasakė. . ." Kai kalbėjau apie Afriką, kaip jie krikštijo tris kartus į priekį ir atgal. Pasakė, jog aš sakiau: "Jokio skirtumo". Suprantate, jie nė neperklausė likusios juostos dalies; tiktai tą dalį, ir išjungė.

Tai būtų pataisos vertas nusižengimas. Tos juostos, žinoma, ginamos. Niekas negali jų gadinti. Geriau nedarykite to. Jūs—jūs—jūs peržengsite įstatymą. Bet ar mes tai darysime? Ne. Jis pasakė: “Palikite juos”. Dievas sakė man, kas vyks. Tiesiog stebėk, sek tą žmogų. Suprantate?

¹⁸⁸ Tuo pačiu laiku Nuotaka suvokė vakaro Šviesą.

Jei tik Sodoma būtų atpažinusi savo valandą!

¹⁸⁹ Taigi, tas pats žmogus, paleidęs juosta, pasakė: “Pažvelkite čia, sekmininkai”, — pasakė, — “ir jūs, baptistai. Šis žmogus, netikras pranašas Williamas Branhamas”, — matote, — “pasakė, kad Oraldas Robertsas ir Billis Grahamas buvo Sodomoje”. Matote, jie sustabdė juosta; štai ir viskas, matote.

Pasakyta ne kitaip, o: “Jie buvo pasiuntiniai Sodomai”. Ne Sodomoje: “Jie buvo pasiuntiniai Sodomai”. Visi žino, kad aš taip pasakiau. Perklauskite savo juosta.

“Kas atims ar pridės, bus atimta iš to”. Tai Viešpaties Žodis. Jis toks yra.

¹⁹⁰ “Jei Sodoma būtų pažinusi savo pasiuntinį, ji stovėtų ir šiandien”, — pasakė Jėzus, jei ji būtų atpažinusi tai, ką atpažino Abraomas.

Abraomas žinojo, kad ateis pažadėtasis sūnus. Bet jis suprato, kad turi įvykti kažkoks pasikeitimas, nes jis buvo pernelyg senas, o taip pat ir Sara. Bet kai jis pamatė Tą, Kuris galėjo sužinoti mintis Saros, buvusios už Jo, jis atpažino valandą, kurią gyveno. Jis pasakė: “Mano Viešpatie, leisk man atnešti kiek vandens ir nuplauti Tavo kojas”. Jie suvalgė gabalėlį duonos. “Leisk man maldauti Tavęs dar truputį suturėti Tave”, matote, čia, “mano V-i-e-š-p-a-t-i-e”, iš didžiosios V-i-e-š-p-a-t-i-e, “Elohim”. Jis atpažino, kad Dievas kalbėjo su juo iš žmogaus kūno. Jis atpažino savo ženklą ir buvo Viešpaties palaimintas.

Sodoma neatpažino savo dienos ir buvo sudeginta. Jėzus pasakė: “Kaip buvo tą dieną, taip bus ir kai Dievo Sūnus... ar žmogaus Sūnus pasireikš”.

¹⁹¹ Taigi, bažnyčia neatpažino savo dienos. Kaip Izraelis buvo priverstas grįžti į Palestiną, taip ji bus priversta įeiti į Pasaulinę Bažnyčių tarybą. Kodėl? Ji neatpažino savo valandos. “Žmonės, išeikite iš jos, nebūkite jos nuodėmės dalininkai!” Bėkite, gelbėkite savo gyvenimą, arba būsite sučiupti žvėries ženklui ir nieko daugiau negalėsite padaryti.

“Susitepęs ir toliau tebūna susitepęs. Šventasis”, ne *tebūna* šventuoju, “šventas dabar. Šventasis”, ne ap-... nusikirpusi plaukus moteris; ji negali. Na, tai skamba labai kategoriškai, bet tai Raštas. Biblija sako: “Ji daro negarbę savo galvai”, o jos galva yra jos vyras. Jo Galva yra Kristus, todėl ji daro negarbę Kristui. Kaip ji gali būti “gėdinga” ir nebūti “susitepusi”? “Apsikirpusioji tebūna tokia ir toliau. Nešiojantis, nešiojanti

šortus tenešioja juos ir toliau. Nepriimantis Žodžio tenepriima Jo ir toliau”.

“Bet šventasis ir toliau tebūna šventas. Teisusis ir toliau tebūna teisus; teisusis Dievo Žodis, pasireiškęs Dievo Sūnus. Būkite ir toliau šventi, ir toliau teisūs!” Atpažinkite! Taip, pone! Dienos ne . . .

Bažnyčia neatpažino savo dienos.

¹⁹² Kaip Izraelis grįžo į savo pažadėtąją žemę, jis nežino, kaip ten sugrįžo. Jis buvo tiesiog nesąmoningai sugražintas atgal. Kodėl? Tautinė jėga nuvarė jį į vietą.

Dabar kai ką pasakysiu. Tautinė jėga nuvarė Izraelį į gimtinę; tautinė jėga nuvarys bažnyčią į Pasaulinę Bažnyčių tarybą; bet Dievo Galia nuvarys žmones į Nuotaką. Pasaulis spaudžia *šia* kryptimi ir pasaulis spaudžia *ta* kryptimi, bet Dievas spaudžia aukštyn. Dievo Dvasia, kuri yra Dievo Žodis, “Mano Žodis yra Dvasia ir Gyvenimas”, patalpins Nuotaką į Jos vietą. Nes Ji atpažins Savo poziciją Žodyje, tuomet Ji Kristuje, patalpins Ją į Jos vietą. Ne tautinė jėga tai padarys. Bet tautinė jėga nuvedė Izraelį į gimtinę; Bažnyčių Tarybos tautinė jėga atves pas save kiekvieną organizaciją; bet Dievo galia pakels Nuotaką į Šlovę iš viso to.

¹⁹³ O žmonės, atpažinkite savąją dieną, kaip Jėzus jus perspėjo; Sodomos ženklas ir bažnyčių padėtis šią dieną.

¹⁹⁴ Pažvelkite, ką Jis sakė vyksiant šią dieną. Įsiklausykite labai atidžiai. Tą dieną bus Sodomos ženklas; ženklas kaip ir Abraomui dieną prieš Sodomą, kai buvo iššaukta. Visa tai, kas buvo išpranašauta, dabar įvyks. Stebėkite dieną, kurią gyvenate. Mes vėl ir vėl pereiname ją.

¹⁹⁵ Dabar Jis žadėjo atsiųsti jums Dangiškąją Šviesą subrandinti Žodžio Sėklą, kuri bus pasėta šiai dienai. Sėkla yra *Čia*. Sėkla yra Biblijoje. Kodėl? Jėzus taip sakė. “Žodis yra Sėkla, kurią pasėjo sėjėjas”.

Ir dabar, prieš tai, kai jūs imsite kokį nors derlių, nesvarbu ar jūs pasėjote tą sėklą, ji turi gauti šviesos, kad ta sėkla subręstų arba ji supus ir iš jos nebus naudos; ji žus. Bet, jei sėkla yra dirvoje, teisingoje dirvoje, ir teisinga saulės šviesa ją apšviečia, tuomet ji turi subręsti.

O Jis pažadėjo, kad paskutinėmis dienomis, vakaro metu, pasirodys Sūnus, kad subrandintų tą Sėklą. Sėkla pamokslaujama. Dievo Sūnus brandina tą Sėklą, patvirtindamas Ją, išleisdamas Ją priešais jus ir įrodydamas, jog Ji teisinga. Ar suvokiate tai? [Tikintieji sako: “Amen”—Red.] Atpažinkite savąją dieną.

Dabar baigiu. Dabar jau laikas baigti.

¹⁹⁶ O turtingi, akli, išsilavinę Laodikiečiai išgins Žodį iš savo tarpo. Ar jie tai padarė? [Tikintieji sako: “Amen”—Red.] Jis pasakė, kad jie tai padarys.

Kaip senovės pranašai buvo siūsti patvirtinti pažadėtąjį jų dienų Žodį, taipogi žmonės, buvę iš anksto paskirti savo dienai, pamatė Jį. Kaip moteris prie šulinio, kaip Natanas, kaip neregys Bartimiejus, kaip Petras ir kiti, kurie atpažino Jį. Jis buvo tas Žodis. Ir rezultatai: “Jei Aš nedarau darbų, kuriuos Tėvas buvo pažadėjęs, kad darysiu, tuomet netikėkite Manimi. O jeigu darau ir Manimi netikite, — tikėkite tais darbais. Jie sako Kas Aš”. Suprantate? Gerai, nepraleiskite tos dienos, atsiųstos. Praėjusių dienų vyrai ir moterys atpažino Tai, įėjo ir buvo saugūs.

¹⁹⁷ Sekmininkai, o, varge, kodėl neatpažįstate savosios dienos? Atpažinkite vakarinio meto dieną. Štai ji, štai ji yra, kad patvirtintų Kristaus atėjimą, patvirtintų tai. Mes esame prie pabaigos. Atpažinkite savo dieną.

¹⁹⁸ Suprantu, kad ilgokai jus užlaikiau. Dabar jau dvylika valandų. Bet man patinka šis Maistas, Tai yra Gyvenimas. Taip yra. Taip yra, tikinčiajam. Atpažinkite dieną, kurią gyvenate ir laiko ženklą.

¹⁹⁹ Žiūrėkite, kur viskas yra: Izraelis; kur yra bažnyčia; kur nedorovingi; kur yra Nuotaka. Kas liko? Sekantis dalykas — Nuotakos ėmimas. Žinoma, kiekviena bažnyčia tikisi didžiulio dalyko. Sekmininkai sako: “Šlovė Dievui! Ateis diena, kai jie darys šį ir darys aną”. Matote, jie yra profesoriai. Jie tikrai tiki.

²⁰⁰ Kaip kartą Kajafas pasakė: “Argi neteisinga, jei mirs vienas žmogus, o ne visa tauta žus?” Jis buvo vyriausias kunigas, Biblijoje pasakyta, kad dėl to jis taip pasakė. Jis pranašavo, pats nesuprasdamas, ką sako. Bet ar jis suvokė tikrąją tiesą, kad jis aukoji patį Dievą, kurio vyriausiuoju kunigu, kaip tvirtino, buvo?

Taip pat yra ir šiandien! Jie tikisi, kad kažkur tenai ateis galingas metas.

²⁰¹ Na, o aš su jais važiuoju į Verslininkų suvažiavimą. Jie sako: “Šlovė Dievui!” Tie pamokslininkai pakyla ir tiesiog išjudina minią, kalbėdami: “Ateina didžiulis prabudimas. Viešpaties ranka palies žemę!” Ir kaip žmonės subruzda, lekia kaip. . . Ir nesuvokia, kad tai prie Izraelio Trimitų. Kodėl jie tai daro? Todėl, kad jie yra Krikščioniški profesoriai ir nesuvokia. Nei Kajafas nesuvokė, ką daro. Ir jie nesuvokia, kad atstumia tikrą Žinią, atsiųstą jiems. Amen!

²⁰² Praėjome kiekvieną Rašto dalį, dieną iš dienos, savaitę po savaitės, iki nenuginčijamos Tiesos. “Jei akli negali To priimti”, — sakė Jėzus, — “palikite juos. Jei aklas aklą veda, jie visi į duobę įkrenta”. Aš nežinau kada, aš nežinau kur, bet žinau, kad tai artinasi.

203 Jūs žinote, aš suprantu, kodėl šėtonas nenorėjo, kad aš tai padaryčiau. Vakar aš taip blogai jaučiausi. Negalėjau gauti jokio Žodžio nuo Viešpaties. Dariau viską, ką žinojau, bet neįstengiau. O ši rytą, kai atsikėliau. . . Vakar valgiau kukurūzų ir, rodėsi, kad jie taip ir guli skrandyje. Taip negalavau, aš tiesiog—aš tiesiog vargiai galėjau tai suprasti. Pagalvojau: “Kas atsitiko pasauliui? Važiuosiu ten, o nežinau, ką pasakyti. Bet, Viešpatie, jokia Rašto vieta neateina į galvą, kad užsirašyčiau. Negaliu nieko rasti”. Tiesiog nežinojau, ką daryti.

Paskui, kai man pradėjo eiti Žinia, šėtonas ir toliau kalbėjo: “Tu taip blogai jautiesi. Tavo galva plyšta. Tu sergi. Tu negali ten važiuoti. Tu negalėsi ten išstovėti. Bus *taip*, bus *anaip*”.

204 Prisimenu pasakojimą apie vargšą londonietį Anglijoje. Jis buvo paprastas žmogelis. Ir buvo pasakojama, kad karalius, vienas ankstyvųjų karalių, vyko į savo—savo rūmus. Ir šis, jis neturėjo nė vieno. . . Jis turėjo perduoti žinią, skubią žinią, apie priešą. Ir todėl jis—jis—jis pasakė ten stovėjusiam vyrui, jis pasakė: “Štai, nunešk šią žinią, nunešk šią žinią! Skubėk į *tokią ir tokią* vietą ir įsakyk, kad būtų padaryta *šitai*”. Ir jis pasakė: “Imk į ranką mano skeptrą. Tai patvirtins tave, kad aš. . . tu siųstas nuo manęs”.

205 Jis įsikišo jį į užantį ir nuėjo. Visur jį stabdė sargybiniai; visi kiti. Šaukė: “Traukitės! Turiu žinią nuo karaliaus”. Amen. “Aš esu karaliaus pasiuntinys”, patvirtintas žodis.

206 Aš pagalvojau: “Šėtone, traukis man iš kelio! Aš turiu Karaliaus Žinią. Aš privalau eiti”. [Brolis Branhamas keletą kartų beldžia į katedrą—Red.]

207 Kartą, kai jie užmušė Ramybės Kunigaikštį ir paguldė jį į kapą, ir užantspaudavo antkapui, mirtis laikė Jį tris dienas ir naktis. Bet Velykų rytą Savo rankoje Jis laikė skeptrą ir sušuko: “Traukis, mirtie! Iš kelio, antkapi! Atsiverk! Aš esu Karaliaus Žinia. Aš privalau išeiti, kad įrodyčiau šį prisikėlimą. Aš esu prisikėlimas ir Gyvenimas”. Aleliuja! Dabar išties gerai jaučiuosi.

Tai Karaliaus Žinia. Atpažinkime Ją, bičiuliai, nes mes esame pašaukti susirinkti kartu Trimito trimitavimui. “Nes nuskambėjus Viešpaties Trimitui, laiko daugiau nebus”.

208 Jis surinko Izraelį. Trys dienos, Jis sakė, kad trečiąją dieną tai padarys. Praėjo dvidešimt septyni šimtmečiai. Jis sakė, kad trečiąją dieną Jis surinks juos kartu, Jis tai ir padarė. Jis pasakė, kad parodys Gyvenimo kelią. Štai kur jūs, tiesiog dabar laukiate, kol Nuotaka pasitrauks iš kelio, kad jie galėtų ateiti, du pranašai, žydų pranašai, kuriuos atpažins.

209 Jūs pamenate, kai aš buvau Kaire, kad eičiau į ten, kai Lewis Pethrusas pasakė: “Broli Branhamai, jei tik jie tai pamatytų. . . Jie tiki savo pranašais”.

²¹⁰ Aš tariau: “Tai man tinka”. Matote, koks žmogus? Bet ar matote Dievo malonę? Aš tariau: “Perskaitysiu šį Naująjį Testamentą”. Jie skaito Jį. Lewis nusiuntė jiems tenai virš milijono, Brolis Lewis Pethrusas iš Švedijos. Jie perskaitys Jį, atvažiuos iš visur, tie žydai; ne kaip ši šiuolaikinė žydų grupė, bet ta, savo gimtinėje. Ir priėjęs jis pasakė: “Jei tai bus Mesijas, pažiūrėkime, ar jis parodys pranašo ženklą, mes patikėsime”.

²¹¹ Lewis Pethrusas pasakė: “Broli Branhamai, štai puiki proga. Štai puiki proga. Kažkas man pasakė, kad tai bus puiki proga. Turiu važiuoti”, – pasakiau, – “tiesiai ten”.

Kažkuris priėjo ir prisėdo, Brolis Arganbrightas, tarė: “Broli Branhamai, tai sukels sąmyšį Izraelyje! Pastatyk juos priešais Šitai ir parodyk jiems pranašo ženklą. Jie tuo patikės”.

²¹² Aš pasakiau: “Viešpatie, štai aš, pasiruošęs”. Šokau į lėktuvą; pasiėmiau pinigų ir nusipirkau bilietą; nusileidome Kaire. Pasakiau: “Taip, aš pasiruošęs”.

²¹³ Šventoji Dvasia pasakė: “Tai ne tavo vieta. Tai ne tavo laikas”. Suprantate, veržiesi į priekį pats. Aš pamaniau: “O, varge! Iš taip toli čia atskridau; aš—aš eisiu”.

²¹⁴ Kažkas pasakė: “Sustok čia! Neik šiuo keliu. Apsigrėžk į Indiją. Nedaryk šito. Vyk į Indiją, bet neik čionai”.

²¹⁵ Pagalvojau: “Kodėl?” Kai išėjau už angaro, tariau: “Viešpatie Jėzau, ką tai reiškia?”

Tuomet Jis man atskleidė. “Ne pagonys. Šie pranašai yra vieningi”. Tai turi vykti pagal Raštą. “Turi ateiti Mozė ir Elijas”. Ir, be to, Nuotaka dar nebuvo patraukta iš kelio. “O tie pranašai sugriš ir duos pranašo ženklą”. Tai Raštas. Tuomet visa tai išsipildys tobulai, Izraelis, kaip tauta, užgims per vieną dieną. Amen! Šviečia vakaro Šviesa!

Vakaro metu nušvis Šviesa,
 Į Šlovę taką tu surasi;
 Paslėpta brangiam Jėzaus Varde
 Kely vandens šiandien yra Šviesa.
 Senime, jaunime, atgailauk už nuodėmes
 pilnai,
 Ir Dvasia Šventoji įeis tikrai;
 Vakaro Šviesa nušvito,
 Tikra tiesa — Dievas ir Kristus yra Viena.

²¹⁶ Mes esame laiko pabaigoje, bičiuli. Ir tuomet mes mąstome apie šią įkvėpto autoriaus giesmę, kai jis sakė:

Tautos skykla, (tai maždaug prieš penkiolika
 metų), Izraelis bunda,
 Ženkilai, pranašų nusakyti Rašte:
 Pagonių dienos jau suskaičytos, (pažvelk į jos
 purvą dabar), jie kančių prislėgti;
 Sugrižkite, o, išblaškytieji.

Išgelbėjimas nebetoli;
 Žmonių širdys bijosi vis.
 Prisipildyki Dvasios, taisyk žibintus,
 Pažvelk – išvadavimas nebetoli. (Teisingai.)
 Pranašauja netiesą, atmeta Dievo Tiesą, (argi
 tai ne tiesa!)
 Mūs Dievas yra Jėzus Kristus.

Jie Tuo netiki. Jie turi visokius -izmus ir kitką!...?...
 teisingai. Tačiau pranašas pasakė...Ar įkvėptas autorius
 pasakė:

Mes vaikščiosime, kur žengė apaštalai.

²¹⁷ Pamenate mano regėjime? Aš pasakiau: “Jei Pauliaus žmonės
 įeis, įeis ir manieji, nes aš dariau lygiai tą patį, ką ir jis”. Aš
 tiksliai To laikaisi.

Jų milijonai tiesė rankas sakydami: “Tai mūsų atrama!” Kas?
 Atpažinkime dieną, kurią gyvename, metą, kuriame gyvename,
 mūsų gyvenamo meto ženklą.

Gali būti vėliau, nei mes manome. Vieną šių dienų, ir toliau
 telieka išorėje tas, kuris yra išorėje. Tas, kuris viduje, amžinai
 turi likti viduje. Durys užsivers.

²¹⁸ Jei čia ši rytą yra kas nors, kas dar niekuomet nebuvo įėjęs,
 o, Jėzaus Vardu, mano mieli žmonės. . .

Nežiūrėkite į ši neišmanantį tarną, stovintį čia,
 neapsišvietusį, nemokytą, neišsilavinusį; nežiūrėkite į tai. Bet
 žiūrėkite į Žodį, kuris įrodomas. Žiūrėkite į didžią Šventąją
 Dvasią, Kuri patvirtina, kad Tai yra Tiesa. Mes esame vakaro
 laike. Yra vėliau, nei jūs manote. Ne. . .

²¹⁹ Moterys, auginkite plaukus. Sese, prašau, nusivilk tuos
 nepadorius drabužius. Išmesk tas cigaretes. Nes ateis valanda,
 kai: “Kas susitėpęs, ir toliau tebūna susitėpęs; o teisusis ir
 toliau tebūna teisus. Kas viduje – viduje; kas išorėje – išorėje”.
 Nežymi, siaura riba: “Jeį teisusis vos ne vos išsigelbės, tai
 kur pasidės nusidėjęs ir bedievis”, nepriimantis Tiesos, jūs
 suprantate, “kur jie pasidės?”

Nulenkime galvas.

²²⁰ Dabar, šios valandos, kurią mes gyvename, Šviesoje,
 dabartinės, mūsų gyvenamos dienos Šviesos; brangūs mylimieji,
 kurie atvykote iš įvairių šalies valstijų, ir aš kartu su jumis dabar
 ant šio altoriaus, padarykime inventorizaciją. Kaip šiandien
 dėl Dievo Dvasios mūsų širdyse? Atminkite, tai ta Dvasia,
 neteisiamai, nesuteršta; bet kokia bažnyčios doktrina ir visa
 kita visiškai žuve.

²²¹ Nedrįskite mėginti pridėti prie To ar atimti nuo To. Nes, jei
 jūs mėginsite pridėti prie To savo aiškinimą pats, jūsų dalis bus
 atimta iš Gyvenimo Knygos. Ar mėginate sakyti tai, ko Dvasia

nepasakė? Ar stengiatės, kad Tai skambėtų, lyg Tai būtų kažką pasakęs? Ar priimate Tai tiksliai, ką Tai pasakė ir paliekate Tai šitaip? Ar sujungiate, nukerpate, surišate, darote, kas neteisu? Darote tai?

²²² Sakote: “Na, aš nejaučiu, kad turiu daryti *šitaip*. Arba, galbūt, aš—aš—aš žinau, kad mano bažnyčia Tuo netiki. “Tai tik vieno žmogaus žodžiai apie Tai.”

Tas vienas Žmogus yra Dievas. Biblija sako čia, kad tu neturi kirptis plaukų. Šie...Biblijoje taip pasakyta. “Ateis laikas, kai moterys vilkės panašiais į vyrų drabužiais, ir tai bus pasibjaurėjimas Dievui”. Kaip Šventoji Dvasia kalbėjo per šį nuolankų, nevertą indą, kuris tiesiog atsitiktinai buvo tuo laiku, kai didysis Karalius tarė: “Štai Mano kapas...Mano Žodis. Greičiau, štai Mano Skeptras. Imk Mano Skeptrą ir pirmyn, ir nešk Žinią”.

²²³ Žinau, kad denominacijos mėgino Tai sustabdyti ir pašalinti Tai, ir išvyti Tai, ir išmesti Tai, ir visa kita. Bet Dievo malone aš esu savo kelyje, šaukdamas iš tautos į tautą, iš vietos į vietą, iš bažnyčios į bažnyčią: “Išeik iš jos!” Tai nepopuliaru, bet Tai – Tiesa.

²²⁴ Ar priimsite Tai Dvasioje, kurioje Tai buvo įrašyta? Ar priimsite Tai Dvasioje, kurioje Tai buvo duota? Jei jūs dar ne...Mes neturime vietos altoriui; jūsų širdis yra altorius. Pakelkite ranką, sakykite: “Dieve, būk man gailestingas. Teįeina į mane Dievo Dvasia, dabar smerkdama mane už visas mano nuodėmes ir nepasitenkinimą, visus mano blogus įpročius ir karštakošiškumą, ir nervingumą, ir kovingumą, ir susirūpinimą, ir viską, kas manyje. Ir aš žinau kai ką – kad mano dvasia dar nepribrendo Dangui. Subrandink mane, Viešpatie, šiuo galutiniu momentu. Tai gali būti paskutinis pamokslas, kurį girdėjau. Tai gali būti paskutinis kartas, kai girdėjau Žinią. Aš keliu savo ranką. Dieve, būk man gailestingas”.

²²⁵ Telaimina jus Dievas. Daugybė rankų. O dabar tik minutėlę tyli malda už jus. Jūs, kurie keliate savo rankas, tai rodo jūsų suinteresuotumą. Man atrodo, kad Dvasia vis dar kažką kviečia.

²²⁶ Brangus Dieve, Tu, Kuris viską žinai. Ir Tu padarei viską tam tikram tikslui, kad kai kurie būtų nuteisti, kai kurie būtų apakinti; kai kurie, “kaip puodžius, kuris pagamino indą”, – kaip pasakė Paulius, – “vienas garbei, o kitas – negarbei”. Tas, kuris buvo pagamintas negarbei, buvo tik tam, kad parodytų tą, kuris turėjo būti garbei. Bet argi ne Puodžiaus valioje daryti, ką Jis nori? Argi ne iš anksto paskirtame Dievo plane yra pašaukimas? “Kuriuos Jis iš anksto paskyrė, tuos Jis ir pašaukė. Tuos, kuriuos Jis pašaukė, išteisino. Ir tuos, kuriuos Jis išteisino, pašlovino”.

²²⁷ Galbūt kai kurie iš jų čia šiandien yra kaip ta moteriškė prie šulinio, purve, netikėjime, žmogaus tradicijose, žmogaus

sukurtose doktrinos. Galbūt jie pirmą kartą išgirdo šiuos dalykus, bet kažkas keistai įspėjo jų širdis. Pakilo daug daug rankų, Viešpatie. Tegu dabar didis Puodžius paima šitą indą ir suformuoja iš jo garbingą indą. Aš tikiu, kad yra priežastis, Viešpatie, arba jie šito nedarytų, jie šito nesakytų. Aš vis dėlto tikiu, aš už juos.

228 Leisk Tavo nuolankiam tarnui maldauti, Viešpatie. Leisk mums maldauti už juos, už tuos, kurie yra tarp gyvų ir mirusių; kaip tas Sodomoje, kuris maldavo už sodomiečius: "Išeikite iš jos! Išeikite iš jos, greitai!"

229 Tegu jie dabar ateina, Viešpatie, prie Dievo sosto nuolankūs ir malonūs savo širdyse, sakydami: "Jėzau, nuo šios dienos Tu būsi mano. Aš pasižadau Tau čia dabar, kai sėdint šioje vietoje mane palietė Tavo Dvasia. Jei Ji palietė mane čia, aš neturiu eiti kažkur toliau iš čia. Kaip tik čia Tu sutikai mane; kaip tik čia mes tai išspręsimė; kaip tik čia, šioje antroje vietoje, trečioje vietoje, penktoje vietoje, kur bebūtų. Kaip tik čia tai turi būti išspręsta, nes čia Tu nuteisei mane ir čia Tu pažadėjai tai ištaisyti. Ir nors aš būčiau nešvarus ir purvinas, būsiu išbalintas kaip sniegas. Aš tikėsiu visu Tavo Žodžiu. Aš pasiruošęs įeiti į Jį, tikėti Juo, priimti Jį.

"Ir dabar aš darau tai Dievo šlovei, žinodamas, kad iš mano gyvenimo jokios naudos man, jokios naudos Dievui, jokios naudos mano kaimynams, jokios naudos kam kitam; tik naudingas velniui, kad darytų iš manęs marionetę, netinkamai mane panaudotų, galbūt, kad laikytų mane žaislu kieno nors rankose, galbūt kokios nors moters stabu. Dieve, padaryk mane Tavo tarnu". Suteik tai, Viešpatie. Aš dabar pavedu juos Tau Jėzaus Kristaus, Tavo Sūnaus Vardan.

Nulenkę galvas ir širdis.

Aš girdžiu savo Išganytoją . . .

Nuoširdžiai, bičiuli. Tai gali būti paskutinis tavo kartas. Ar girdi tą tylų Balsą?

. . . šaukia,
Aš galiu . . .

Ką Jis šaukia . . . Kas tave šaukia, ar tavo Išganytojas? Žodis.

. . . Išganytojas šaukia,

Ką tu privalai padaryti? Atsisakyk pasaulio.

Paimk Mano kryžių ir eiki, eiki . . .

"Aš nepaisiau krikšto Jėzaus Vardan, Viešpatie".

Aš pereisiu su Juo sodą,
Aš pereisiu . . .

Su Juo, kur? Per vandenį, per sodą, per bet ką; maldos namus, į tvenkinį, bet kur. Apsispręšk!

. . . pereisiu su Juo soda,
 Aš eisiu su Juo, su Juo visą kelią.
 Aš pereisiu su Juo teisma, (ar Žodis yra teisus,
 ar bažnyčia teisi?),
 Aš. . .

“Ar aš teisus, ar Jis teisus. Ar mano sąžinė teisi, ar Jo Žodis teisus?” Dabar tu esi teismo vietoje. “Ar teisu tai, kuo aš tikėjau, ar Jo Žodis teisus? Ar aš manau, kad gerai būti trumpais plaukais, nešioti šortus? Ar aš manau, kad yra gerai priklausyti denominacijai?” Ką Jis sakė?

Aš eisiu su Juo, su Juo visą kelią.
 Dabar, kai Jis veda mane, aš seksiu,

Aš taip pat kelių savo rankas, Viešpatie. Viešpatie, kur tai bebūtų, kur kita Žinia turi būti pamokslaujama? Ar čia ši vakarą, ar Afrikoje, Vokietijoje, Šveicarijoje? Kur, Viešpatie?

Kur Jis. . . (kad ir kur Tu vestum, Viešpatie). . .
 mane, aš seksiu,
 Aš eisiu su Juo, su Juo visą kelią.

Dabar nulenkę galvas.

²³⁰ Ar eisi su Juo visur, kur tik Jis ves tave? Ar eisi su Juo, kai laikas senka, žmonės persekiojami, iš jų šaiposi, juokiasi? “Aš vis dėlto būsiu su Juo. Aš vis dėlto eisiu. Aš būsiu su Tavimi, Viešpatie, kad ir kur Tu būtum. Aš vis dėlto būsiu ištikimas ir atsidavęs. Kovos įkarštyje aš vis dėlto būsiu ištikimas ir atsidavęs. Jei aš nukrisiu, Tu vėl mane pakelsi, Viešpatie. ‘Kas praranda savo gyvybę dėl Manęs — atras ją.’”

Todėl aš eisiu su Juo, su Juo visą. . .

²³¹ Dabar, jei visa tai išreiškia jūsų širdys, pakelkime savo rankas ir širdis link Jo.

Kur Jis bevestų mane, aš seksiu,
 Kur Jis bevestų mane, aš seksiu,
 Kur Jis bevestų mane, aš seksiu,
 Aš eisiu su Juo, su Juo visą kelią.
 Jis suteiks man šlovę ir malonę,
 Jis suteiks man. . .

Viešpatie Jėzau, padvelk dabar virš šių skepetų. Išgydyk šiuos ligonius ir kenčiančius, Viešpatie. Suteik tai, Viešpatie. Duok jiems išgyjimą, Viešpatie, Jėzaus Vardan.

Ir eik su manimi, su manimi visą kelią.

²³² Jūs gerai dabar jaučiatės? [Tikintieji sako: “Amen”—Red.] Jaučiate, kad dabar viskas paruošta? [“Amen”] Jei Jis. . .

Pasigirs Trimitas Viešpaties ir laiko nebebus,
 (dabar tas paskutinis Trimitas)
 Ir kai rytas Amžinas, šviesus išauš.

Giedokime visi dabar. “Kai pasigirs Trimitas Viešpaties”.
Duokite mums toną.

Kai pasigirs Trimitas Viešpaties ir laiko
nebebus,

Ir kai rytas Amžinas, šviesus išauš;

Kai išganytieji nuo žemės susirinks kitam
krante,

Kai pašauks mus iš eilės, aš būsiu ten.

Kai pašauks mus iš eilės,

Kai pašauks mus iš eilės,

Kai pašauks mus iš eilės,

Kai pašauks mus iš eilės, aš būsiu ten.

viesų ir saulėtą rytą mirę Kristuje pakils,

Prisikėlimo šlove Jis pasidalins;

Kai gyvenimas bus baigtas, nudirbti visi
darbai,

Kai pašauks mus iš eilės, aš būsiu ten.

Kai pašauks mus iš eilės,

Kai pašauks mus iš eilės,

Kai pašauks mus iš eilės,

Kai pašauks mus iš eilės, aš būsiu ten.

²³³ Pakelkime rankas, sakykite: “Per Tavo malonę, Viešpatie”.
Per Tavo malonę, Viešpatie! [Tikintieji: “Per Tavo malonę,
Viešpatie”—Red.]

Taigi, mes esame broliai ir seserys Kristuje. Tiesiog
pasisukime ir paspauskime ranką kam nors šalia ir pasakykite:
“Dievui padedant, kai pašauks mus iš eilės!”

Kai pašauks mus iš eilės,

Kai pašauks mus iš eilės,

Kai pašauks mus iš eilės,

Kai pašauks mus iš eilės, aš būsiu ten.

Ko mes laukiame?

Kai tas Trimitas (paskutinysis)...Viešpats
sutrimituos, ir laiko nebebus...

(Išsiverš į Amžinybę, “Iškart, akies
mirksniu”). . . išauš;

Kai išganytieji nuo žemės susirinks kitam
krante,

Kai pašauks mus iš eilės, aš būsiu ten.

Tiesiog pagiedokime!

Kai pašauks mus iš eilės,

Kai pašauks mus iš eilės,

Kai pašauks mus iš eilės,

Kai pašauks mus iš eilės, aš būsiu ten.

²³⁴ O, koks tai bus laikas! Tiesiog vaikštinėji sau vieną dieną ir štai kas nors pasirodo. “Kas tai? Motina!” Amen! “Dabar nebeilgai”. Tiesiog per kelias minutes jūs pasikeisite. Ir mes. . . susitiksime juos, paskui būsime sugauti kartu su jais, kad susitiktumė Viešpatį ore. O, vienu momentu, akies mirksniu. Sakysite: “Štai Brolis Sewardas, senyvas brolis, kuris būdavo čia, bažnyčioje! Nagi, štai Brolis DeArk. Štai Brolis So-. . . Nagi, pažvelkite čia, jie visi aplink mane! Kas atsitiko? Štai tiesiog per kelias minutes. . . Aš žinau, jie pasirodė man. Dabar jau nebeilgai. Aš tuomet būsiu pakeistas, vienu momentu, tiesiog momentas”. O, taip! Ir rytas Amžinas, šviesus išauš. Visi paslaptingi debesys. . .

²³⁵ Kaip Jis pasakė: “Izraeli, tu buvai kaip rytmečio migla, rūkas, ir tavo teisumas išnyko”. Ir kai viskas išnyks į Sūnų-Šviesą, Kuris valdo visa tai, amen, tuomet: “Kai pašauks mus iš eilės, aš būsiu ten”. Gerai.

Iki šio vakaro:

Kolei susitiksime! Kol susitiksime!

Mes nežinome, kokių laikų tai įvyks, bičiuliai. Tai ilgą laiką buvo pasakojimas, bet tai yra Tiesa ir tai įvyks. Mes dabar kaip tik esame tame laike.

Kolei—kolei susitiksime, kol susitiksime. . .

Per Dievo malonę, mes tikimės, septintą trisdešimt šįvakar.

Dievas su tavim, kol susitiksime.

Atsistokime.

²³⁶ O, argi nenuostabu? “Tai Dangiškos vietos Jėzuje Kristuje”. Neiškeisčiau to į nieką. Jūs žinote, kaip aš mėgstu žvejoti ir medžioti, nes aš matau Dievą tenai, tyrlaukyje. Man patinka tai. Bet, o, aš neiškeisčiau nei minutės šito į visą šimtą metų patyrimą. Viena minutė šito, šio pasitenkinimo!

²³⁷ Dieve, suk elk manyje prabudimą. Tegu manyje įvyksta prabudimas. Tegu kiekviename mūsų įvyksta prabudimas, prabudimas manyje. Suteik man alkį, Viešpatie, suteik man troškulį. Sukurk manyje, Viešpatie, tai, ko man trūksta. Leisk man nuo šios valandos būti Tavo; labiau atsidavusiu tarnu, geresniu tarnu, labiau Tavo laiminamu; daugiau sugebančiu, nuolankesniu, malonesniu, labiau trokštančiu dirbti; daugiau matyti teigiamus dalykus ir užmiršti tai, kas praėjo ir buvo neigiama. Leisk man veržtis link aukščiausio Kristaus pašaukimo ženkle. Amen.

Tai mūsų troškimas, ar ne? [Tikintieji: “Amen”—Red.]

Gerai, kol susitiksime šį vakarą, pasiimkime dabar Jėzaus Vardą su savimi, kiekvienas iš jūsų dabar.

Su—su Vardu brangiausio Jėzaus,
Dievo atsiųsto Sūnaus;
Jo ramybe ir paguoda
Siela sužibės tuojau.

O brangus, nuostabus
Vardas džiaugsmo ir vilties!
O brangus, nuostabus
Vardas džiaugsmo ir vilties!

Dabar nulenkime savo galvas.

Su Vardu brangiausio Jėzaus,
Nei žabangos nebaugins,
Kai pagundos mus vilioja . . .

ATPAŽINK SAVĄJĄ DIENĄ IR JOSIOS ŽINIĄ LIT64-0726M
(Recognizing Your Day And Its Message)

Ši pamokslą Brolis Williamas Marrionas Branhamas pasakė 1964 liepos 26 ryte Branhamo Maldykloje, Jeffersonvilyje, Indiana, JAV. Perspausdinta iš magnetinės juostos be trumpinimų ir pakeitimų, Voice of God Recordings platinama *nemokamai*.

LITHUANIAN

©1998 VGR, ALL RIGHTS RESERVED

VOICE OF GOD RECORDINGS
PL 1, 02761 ESPOO, FINLAND

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org

Autorinių teisių pranešimas

Visos teisės išsaugotos. Ši knyga gali būti atspausdinta namų spausdintuvu, asmeniniam naudojimui arba nemokamai duota kaip priemonė skleisti Jėzaus Kristaus Evangeliją. Ši knyga negali būti parduodama, spausdinama dideliu mastu, skelbiama interneto svetainėje, laikoma paieškų sistemoje, išverčiama į kitas kalbas, ar naudojama norint gauti lėšų, be akivaizdaus „Voice Of God“ Įrašų® rašytinio leidimo.

Norint gauti daugiau informacijos ar norint gauti kitos turimos medžiagos, prašome kreiptis į:

VOICE OF GOD RECORDINGS
PL 1, 02761 ESPOO, FINLAND

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org